

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA CELJSKEGA OKRAJA

KRAJEVNI ODBORI IN OBČINA

Izboljšanje delovnih in življenjskih pogojev - skrb nas vseh

Pretekli četrtek in petek je v novi skupščinski palači zasedala Ljudska skupščina LRS. Govor ob otvoritvi tega imponentnega posloja, v katerem se bodo zbirali odslej republiški poslanci, je imel predsednik Ljudske skupščine LRS tov. MIHA MARINKO. Na zaključku zasedanja pa je obširno govoril o naših bodočih nalogah predsednik izvršnega sveta LRS, tov. BORIS KRAIGHER.

Značilno za to zasedanje je bila živahna razprava. V njej je sodelovalo več kot 20 ljudskih poslancev, ki so dali številne predloge in koristne smernice za reševanje mnogih problemov na vseh področjih gospodarskega in družbenega življenja. V razpravi so sodelovali tudi ljudski poslanci iz našega okraja tov. RIKO JERMAN, MIRAN CVENK in STANE SOTLAR. Zaradi važnosti nakazanih problemov objavljamo v izveščku njihove govore.

Ljudski poslanec Riko Jerman je govoril o krajevnih odborih v našem komunalnem sistemu in o proračunskem sistemu. Poudaril je, da sili obsežnost večine občin in njihove velike pristojnosti v to, da je njihovo delo usmerjeno pretežno v urejanje pomembnejših družbeno-ekonomskih in političnih problemov, zaradi česar ostaja ob strani drobni, zato pa tembolj številni problemi posameznih naselij znotraj občine. To bi lahko škodovalo našim prizadevanjem za utrditev komunalnega sistema. Odnosi med krajevnimi odbori in občino niso točno določeni. Običajno se izraža to razmerje le v reševanju komunalnih problemov svojega območja v okviru največkrat zelo skromnih sredstev v morebitnih konferencah s predsedniki krajevnih odborov in morda v zelo redkih razpravah o delu krajevnih odborov na zasedanjih občinskih ljudskih odborov. Takšna praksa seveda še ni dovolj za utrjevanje našega komunalnega sistema in za vsebino dela tako važnega organa samouprave znotraj velike občine ter povezave z njo, kot je to krajevni odbor. Pogoji ko-

munalnega sistema, zlasti po izoblikovanju velikih občin, in vsakdanje razmere zahtevajo nove oblike dela in povezanosti občine s terenom, kar mora odpreti pot pobudi krajevnih odborov, da preidejo iz ozke komunalne problematike k urejanju problemov šolstva, vzgoje, zdravstvenega in socialnega varstva ter lokalnega gospodarstva. Zato je treba posvetiti več pozor-

nosti krajevnim odborom pri tolmačenju politike občinskih ljudskih odborov in iskati primernejši oblik dela z njimi, predvsem pa jih je treba odvrniti od ozkih praktičističnih oblik v okviru proračunskih sredstev, s katerimi razpolagajo. Zato bi bilo treba v okviru statuta občinskih ljudskih odborov določene postaviti odnose med krajevnimi odbori in občinami.

Glede proračunske potrošnje je poudaril bistven napredek, ki je bil dosežen v letošnjem letu. Pri tem je poudaril potrebo po nadaljnjih prizadevanjih za postopno objektivizacijo proračunske potrošnje in dejal, da je ureditev proračunskega sistema zelo važna za nadaljnjo krepitev komunalnega sistema zlasti pa odnosov med občinami in okraji. Ko je govoril o razlikovanju dveh vrst proračunske potrošnje, je dejal, da bi morali ugotoviti, kaj

(Nadaljevanje na 2. strani)

Odrasli se več ne sramujejo šolskih klopi

NOVE OBLIKE DELOVANJA SOLE ZA DELAVSKO IN DRUŽBENO SAMOUPRAVLJANJE. — PODJETJA BODO S POMOČJO SOLE SAMA ORGANIZIRALA IZOBRAŽEVANJE ČLANOV SAMOUPRAVNIH ORGANOV. — PLODNO DELA SEMINARJA ZA PREDSEDNIKE ZADRUŽNIH SVETOV.

Ceprav je bila zima razmeroma mila, ne moremo trditi, da je šla mimo nas. Mnogi so jo izkoristili. Najbolj teharska šola za delavsko in družbeno upravljanje. Skeptiki, ki so ji v začetku prerokovali kratko

dobo, so se ušeli. Tisti, ki so »po ovinkih« trdili, da je nepotrebna, in tisti, ki jim ni bilo všeč, da bodo tudi delavci, člani organov delavskega upravljanja pridobili znanje in s tem možnost bveljavljanja. To pa se je zgodilo. Šola je bila nujnost. Ljudje, ki jo vodijo, pa so tudi zmogli začetne težave in premostili neštete predsodke. Tako je letos še šola postala pretesna. Seminarji se vrstijo brez prestanka. In vseh potreb kar ne morejo zadovoljiti. Toda našli so izhod. Izhod, ki daje nove možnosti za še večji uspeh.

»FILIJE« V PODJETJIH

Z dvanajstimi celjskimi večjimi podjetji so se domenili, da bodo zanje priredili seminarje v podjetjih. Le-ti ne bodo skraćeni, niti vsebinsko, niti časovno. Predavali pa bodo isti predavatelji kot na Teharju, le s to razliko, da bodo v teh seminarjih lahko sodelovali prav vsi člani delavskega sveta in upravnega odbora podjetja. Seminarji bodo namreč v popoldanskih urah. Razen tega, da bodo v razmeroma krat-

kem času šli skozi šolo vsi člani samoupravnih organov podjetja, bo tak način izobraževanja delavcev precej cenejši. Odpadli bodo mnogi stroški in deloma tudi izpad proizvodnje, ki bi bil v nasprotnem primeru lahko znaten.

»INGRAD« PRVI

S šolo v podjetju so najprej začeli pri združenem gradbenem podjetju »Ingrad« v Celju. S seminarjem so začeli v ponedeljek in torek. Razdelili so ga zaradi enostavnostnega in lažjega dela v dva dela. V seminarju sodelujejo vsi člani delavskega sveta, upravnega odbora in večina članov obratnih delavskih svetov. Urnik predavanj je zelo zanimiv in zlasti pester. Obravnavali bodo vso snov, ki jim bo pri delu koristila — od osnov organizacije oblasti do načina vodenja sestankov in poslovne diskusije. Pri vsem pa je poseben poudarek na razpravah po posameznem predavanju.

VENDAR TUDI TO SE NI DOVOLJ!

Uprava šole je istočasno pravilno ocenila, da samo šolanje članov delavskih svetov še ni dovolj. Zato so navezali s temi dvanajstimi industrijskimi podjetji v celjskem okraju tesnejše stike pri reševanju (Nadaljevanje na 5. strani)

Z OBCNEGA ZBORA ZADRUŽNE HRANILNICE V CELJU

Kreditiranje investicij v kmetijstvu

OBSEG ZADRUŽNE HRANILNICE SE JE POVEČAL. — VARČEVANJE Z INVESTICIJAMI V KMETIJSTVU. — NAJVEČ SREDSTEV ZA POSPEŠEVANJE ŽIVINOREJE IN DVIG ZAOSTALIH PODROČIJ OKRAJA. — POSPEŠITI SODELOVANJE KMET-ZADRUGA. — FINANČNA DISCIPLINA — POGOJI ZA DOBRO POSLOVANJE. — HRANILNE VLOGE VEDNO BOLJ RASTEJO.

Na občnem zboru Zadrugne hranilnice in posojilnice, ki je bil pred dnevi v Celju, je bilo moč razbrati veliko vlogo tega denarnega zavoda pri kreditiranju investicij v kmetijstvu. Obseg Zadrugne hranilnice v Celju se je povečal še s tem, ko je prevzela od podružnice Investicijske banke vse dolgoročne kredite, ki spadajo v področje kmetijstva. Pri Zadrugni hranilnici lahko dobi posojilo za pospeševanje kmetijske proizvodnje vsaka kmetijska zadruga, seveda le ob uporabi 40 % lastne udeležbe. Tudi posamezni kmetovalci lahko dobijo dolgoročne kredite, če so vključeni v kooperacijske odnose s kmetijsko zadrugo.

Lani je bilo investiranih v kmetijstvo celjskega okraja 1 milijarda 296 milijonov din, letos pa predvidevajo za investicije v kmetijstvu 1 milijardo 540 milijonov din. To so ogromna sredstva in jih bo treba kar se da najbolj rentabilno izkoristiti. Prihodnji mesec bo že izdelan podoben in dokončen investicijski načrt za letošnje investicije v kmetijstvu.

Letos bo na razpolago največ kreditov predvsem za pospeševanje živinoreje. Tu gre predvsem za izgradnjo 14 hlevov. Ker bo letos težje dobiti zvezna investicijska sredstva, bo treba iskati možnosti predvsem v lokalnih virih. Torej iz okrajnega in občinskih skladov za kmetijstvo. To je velika obveznost in bo treba čim ceneje graditi ter kar se da najbolj varčevati. Da bi v Obsotelju okrepili nerazvite

kmetijske zadruge ter jim omogočili najosnovnejše pogoje za delo, bo letos na vzhodnem področju okraja, kjer je kmetijstvo najbolj zaostalo, zgrajenih 12 objektov (manipulacijskih skladišč in lop). Tako bodo zadrugam omogočili najosnovnejše pogoje za redno odkup in za shranjevanje kmetijskih strojev. Če upoštevamo, da bo en tak objekt veljal okoli 8 milijonov din, bo treba vložiti v ta namen ca. 100 milijonov. Seveda računajo pri tem, da bodo sami kmetovalci prispevali okoli 30 odstotkov lastnih sredstev, kar bo tudi pogoj za dodelitev kredita.

Tudi glede kooperacijske proizvodnje bi lahko dosegli večje uspehe, če upoštevamo, da se taka proizvodnja ugodno kreditira. V tem pogledu bodo morale kmetijske zadruge napraviti odločnejši korak naprej, še posebej pa bodo morali kmetovalci uvideti končno koristi, ki jim jih tako sodelovanje nudi. V tem pogledu je stanje zadovoljivo le pri hmelju, kjer so hmeljarji sklenili 98 % pogodb za obdelovanje hmelja v sodelovanju s kmetijsko zadrugo.

Slabše je stanje v drugih kulturah. V travništvu je komaj 36 % realiziranih pogodb za kooperacijo, čeprav je ta vrsta sodelovanja najbolj primitivna. Najslabše v tem pogledu je v Zgornji Savinjski dolini, kjer so sklenili komaj 16 % takih pogodb ter na kozjansko-obsoteljskem področju, kjer so dosegli komaj 14 % plana. Tudi s sadijivo novih površin hmelja ne (Nadaljevanje na 5. strani)

je bilo očitno, da so si občinski sindikalni sveti znali najti zelo konkretno pot v nalogah, ki stojijo pred njimi. To je še posebej prišlo do izraza v zadnjem času, ko se je pred sindikalne organizacije postavila glavna naloga — skrb za izboljšanje delovnih in življenjskih pogojev zaposlenih ljudi. Rezultati dela občinskih sindikalnih svetov so bili večji in konkretni tam, kjer so v njihovo reševanje posegli tudi ostali politični činitelji in upravni forumi. Takšno skupno delo pa je najbolj prišlo do izraza v industrijsko in gospodarsko razvitejših občinah, kot so Celje, Zalec, Šoštanj in deloma Slovenske Konjice. Poleg tega se je na občinskih zborišč močno odrazila skrb za reševanje konkretnih problemov in končno tudi skrb za izbiro dobrega kadra v novoizvoljene občinske sindikalne svete. Iz razprav o kandidatih za občinske sindikalne svete se je videlo, da so delegati resno in preudarno izbirali bodoča vodstva občinskih sindikalnih svetov, ker vemo, da je uspeh dela v občini, za katerega je odgovoren sindikat, brezpogojno odvisen od dobrega in kolektivnega vodstva občinskih sindikalnih svetov.

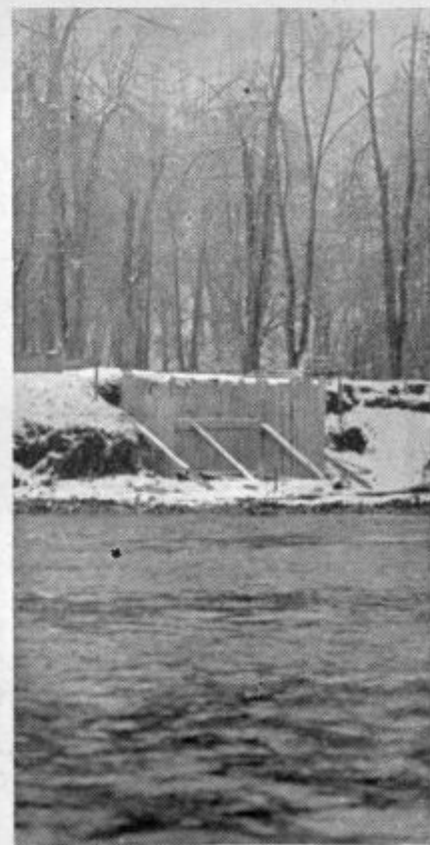
Vprašanje: Če bi morali napraviti vrstni red najbolj uspešnih skupščin, za katero razporeditev bi se odločili?

Odgovor: Če napravimo vrstni red občinskih svetov in če pri tem upoštevamo še celoletno delo občinskih sindikalnih svetov, je prav gotovo na prvem mestu občinski sindikalni svet v Celju, sledijo pa Zalec, Šoštanj itd. Občni zbori teh treh občinskih sindikalnih svetov so potrdili, da ti sveti dokaj zadovoljivo obvladajo situacijo na terenu in da je njihovo delo pognalo močne korenine v sindikalnih podružnicah samih. Za, vsega tega nismo opazili na področjih ostalih sindikalnih svetov. Zato bo naloga Okrajnega sindikalnega sveta, da novoizvoljenim občin-

(Nadaljevanje na 2. strani)

BRV V PARKU V GRADNJI...

Na levem bregu Savinje so že postavili opaž za gradnjo brežnega opornika brvi čez Savinjo. Vse kaže, da bodo Celjani spet po skrajšani poti hodili v mestni park, ko bo pri- tisnila vročina...

Ali bodo slovenski telovadci zmagali?

V soboto zvečer in nedeljo dopoldne bo v Slovenskem ljudskem gledališču v Celju medrepubliški dvoboj mladinskih reprezentanc Vojvodine in Slovenije v vajah na orodju. Nastopile bodo ženske in moške vrste. To je prva večja športna prireditve posvečena 40-letnici ZKJ istočasno pa bo nastop obeh reprezentanc doživeti za ljubitelje orodne telovadbe, saj v Celju podobne prireditve nismo videli že skoraj 10 let.

Brez dvoma bo to tekmovanje velika preizkušnja mladih slovenskih orodnih telovadcev. Tradicionalni dvoboji obeh reprezentanc so namreč zaradi izenačenosti, pred tekmovanjem je težko določiti favorita, bili vselej zanimivi. Še bolj pa zato, ker so v obeh ekipah telovadci, ki sodijo v vrh orodne telovadbe. Organizator, Okrajna zveza Partizan je tudi skrbela, da bo program pester, tekmovalci in tekmovalke se bodo ves čas menjavali.

Vendar, kot vselej naša ekipa ni zvočila brez smole. Zaradi gripe so pretekli teden morali nekateri naši fantje v posteljo. Čeprav so že okrevali, je gotovo, da je skladnost in moč ekipe nekoliko zmanjšana. Vprašanje je le, ali bo to dovolj, da jih bodo telovadci iz Vojvodine »pohodili«? Pri ženskah je stanje boljše, vendar športno tekmovanje ne bi

imelo privlačnosti, če bi že vnaprej vedeli, kdo bo zmagal. Zato počakajmo do nedelje.

Nastop reprezentantov bo še toliko bolj zanimiv, ker bodo nastopili v prostih sestavah na vseh orodjih. Težja ko je sestava vaje, več točk dobi tekmovalce zanjo. Razumljivo je, da bodo zato prevladovala težje vrvine, nove in stare.

V soboto zvečer ob 19. uri bo vsekakor najzanimivejše srečanje obeh moških moštev v vaji na drogu, pri ženskah pa v talni telovadbi. Talno telovadbo in vaje na bradli bodo moške ekipe imele v nedeljo dopoldne ob 10. uri. V vmesnih odmorih bodo oba vodilna celjska društva Partizan prikazala akademske sestave. Za celjane bo tekmovanje zanimivo še zato, ker bo v moštvu nastopil mladi orodni telovadelec TVD Gaberje Tine Srot. Tine je namreč po dolgih letih edini Celjan, ki se je uvrstil v reprezentanco.

Vsekakor bo nastop telovadcev v gledališki dvorani prijeten dogodek, brez ozira kdo bo zmagal.

V Slovenski ženski mladinski reprezentanci bodo nastopile: Julija Marguč (Skofja Loka), Marija Hiti (Maribor), Adela Križman (Maribor), Mojca Havičnik (Crna pri Prevaljah), Tanja Jelen (Crna), Zdenka Presnik (Ljubljana Narodni dom), Metka Brilak (Ljubljana Narodni dom) in Slavica Andolšek (Kranj).

V moški vrsti bodo nastopili: Milan Baydek (Ribnica), Andrej Gorše (Ribnica), Lado Trampuž (Jesenice), Miro Zule (Domžale), Anton Teršek (Maribor Železničar), Janez Novšek (Maribor Železničar), Mile Klemenčič (Ljubljana Narodni dom) in Tine Srot Celje—Gaberje).

Izboljšanje delovnih in življenjskih pogojev...

(Nadaljevanje s 1. strani)

skim sindikalnim svetom nudi vso pomoč pri njihovem kar najbolj uspešnem uveljavljanju in pri reševanju najrazličnejših problemov na območju občine.

Ker sem že omenil najboljše občinske sindikalne svete, je prav, če na kratko omenim delo še ostalih občinskih sindikalnih svetov in to zlasti v Sentjurju pri Celju, Laškem, Mozirju in Smarju pri Jelšah. Na teh področjih je bilo dosedanje delo občinskih sindikalnih svetov nekoliko slabše in to zaradi pomanjkljive kadrovske zasedbe, deloma pa tudi zaradi premajhne koordinacije med ostalimi političnimi faktorji v občini. Razumljivo je namreč, da sindikalne organizacije ne morejo žeti takšnega uspeha, če so pri delu osamljene. Ko smo na občinskih zborih teh svetov izbirali nov vodstveni kader, smo zastavili vse sile, da izberemo takšne ljudi, ki so pokazali pripravljenost do dela in ki uživajo tudi moralni ter politični ugled pri članih, saj je to eden izmed odločilnih faktorjev za uspešno delo nekega funkcionarja. Zato Okrajni sindikalni svet pričakuje, da se bodo tudi na teh področjih novi sindikalni delavci prav kmalu znašli sredi dela in ga znali tudi uspešno reševati.

Vprašanje: Kako so sindikalne organizacije na področju celjskega okraja izvedle in razumele akcijo »dveh tretjin«?

Odgovor: Akcija v tak imenovanih dveh tretjinah je bila tudi na področju našega okraja dobro izvedena. To predvsem lahko trdim za sindikalne organizacije v gospodarskih podjetjih. Ne glede na to pa

smo opazili, da je bila v mnogih primerih ta akcija kampanjskega značaja, saj so nekatere podružnice razumele to pobudo sindikata kot zbir prostih sredstev gospodarske organizacije, niso se pa vzporedno vključevale v nič manj odgovorno delo — to je skrb za izboljšanje proizvodnje ter ostalih problemov, ki so osnova dobrega gospodarjenja. To vprašanje smo zlasti reševali na občinskih zborih osnovnih sindikalnih organizacij in zdi se mi, da smo marsikje prebili zid ozkega gledanja sindikalnih podružnic. Če na koncu potegnemo črto pod akcijo »dveh tretjin« moram reči, da nam je v glavnem uspelo.

Vprašanje: Kako so se sindikalne organizacije angažirale pri uvajanju nove tarifne politike, oziroma pri sestavljanju novih tarifnih pravilnikov?

Odgovor: Ko prehajamo na naloge, ki je postala za sindikate najbolj odgovorna v zadnjem času, to je na akcijo sindikatov pri sestavljanju novih tarifnih pravilnikov, moram povedati, da je ta naloga hkrati tudi močan preizkusni kamen sposobnosti sindikalnih podružnic. Ko govorimo o skrbi za človeka, razumljivo v cilju izboljšanja življenjske ravni, se sindikati v podjetjih spoprijemajo z najbolj odgovornim vprašanjem, to je tarifnim. Novi tarifni pravilniki, ki jih gospodarske organizacije sestavljajo, bodo morali biti jasno ogledalo spremljanja proizvodnje v podjetju in nadalje plačni sistem bo moral biti prvi pogoj za dvig in porast proizvodnje. Vsaka druga težnja administrativnega značaja, bo doživela polom; to je več kot razumljivo. Pri vsem tem bodo morali delavci od-

ločno zahtevati, da se v njihovih kolektivih enkrat za vselej odpravi tako imenovani mezni sistem nagrajevanja, kot destimulativen za nadaljnjo rast proizvodnje in proizvodnih sil. Za izvedbo tega pa so prvi odgovorni organi delavskega samoupravljanja, delavski sveti, upravni odbori in nadalje vse politične organizacije v podjetju, zlasti pa Zveza komunistov. Povsod tam, kjer bodo v tej akciji te sile združene, je uspeh zagotovljen.

Vprašanje: Kdaj bo skupščina Okrajnega sindikalnega sveta in katere so glavne naloge, ki jih bo obravnavala?

Odgovor: Skupščina Okrajnega sindikalnega sveta je predvidena za 15. marec. Pri njenem delu pa se bodo zlasti obravnavale minule akcije in seveda še tiste, ki stojijo pred nami. Zato se bo pri delu osredotočila na dve osnovni dejavnosti, to je na skrb za delovnega človeka v okviru tako imenovanih dveh tretjin ter na skrb za uvajanje novega plačnega sistema. K temu dvema nalogama se bo končno pridružila še ena — to je akcija o nagrajevanju po enoti proizvoda. Če govorimo o akciji o nagrajevanju po enoti proizvoda, moram reči, da je ta problem šele na začetni fazi pred vsemi sindikalnimi organizacijami. Sicer pa bo treba to akcijo vključiti v program dela sindikata za tekoče leto. Zato bo skupščina Okrajnega sindikalnega sveta zelo konkretno razčlenila tudi ta problem in dala smernice za nadaljnje delo.

Uspešna uresničitev vseh teh nalog pa je odvisna od skupnega dela vseh političnih organizacij, tako v okrajnem merilu, kot tudi v občini in delovnih kolektivih, ker moramo razumeti, da je akcija, ki jo vodi sindikat za izboljšanje delovnih in življenjskih pogojev, akcija nas vseh, celotne naše družbe.

Iz zgodovine delavskega gibanja in KPJ

FEBRUAR 1942

Februarja 1942. leta so bili sprejeti »Fočanski predpisi« Vrhovnega štaba o ustanovitvi in organizaciji narodnoosvobodilnih odborov.

19. FEBRUAR 1919

V Sarajevu je izbruhnila velika protestna stavka, v kateri je sodelovalo 12.000 delavcev. Delavci so na ta način izrazili nezadovoljstvo, ker bosenska in jugoslovanska vlada nista izpolnili obljub o osemurnem delavniku.

19. FEBRUAR 1922

Tega dne je izšla v Zagrebu prva številka tednika »Borbe«, glasila Komunistične partije Jugoslavije. V nasprotju z ostalimi časniki je bila »Borba« namenjena delavskemu razredu in njegovemu boju za gospodarsko in socialno osvoboditev.

21. FEBRUAR 1919

Na ta dan je več kot 30.000 delavcev iz Bosne in Hercegovine sodelovalo v splošni stavki in demonstracijah.

22. FEBRUAR 1953

Tega dne je bil v Beogradu četrti kongres Ljudske fronte Jugoslavije. V navzočnosti 2200 delegatov je kongres ugotovil velikanski pomen, ki ga je imela ta politična organizacija pred vojno, med njo in v po-

vojni izgradnji Jugoslavije. Na kongresu so sprejeli sklep, da se Ljudska fronta preimenuje v SZDL Jugoslavije. Za predsednika te organizacije je kongres izvolil Josipa Broza-Tita, za sekretarja pa Edvarda Kardelja.

23. FEBRUAR 1848

Komunistični manifest so prvič natisnili v Londonu 23. ali 24. februarja 1848 v nemškem jeziku. V 19. stoletju so to zgodovinsko delo prevedli v vse jezike sveta in postalo je politični priročnik za vse proletarska gibanja.

24. FEBRUAR 1919

V februarju 1919 so ustanovili v Skopju prvi mestni svet socialistične organizacije, ki je pozval delavce, naj demonstrirajo proti policijskemu nasilju. Ta sestanek je uplaval na obnovo partijskih organizacij v Makedoniji. Sledile so obširne konference, na katerih so izvolili delegate za kongres združitve in ustanovitve socialnodemokratske stranke Jugoslavije (komunistov) v aprilu 1919.

24. FEBRUAR 1942

Iz niškega koncentracijskega taborišča je pobegnilo 160 ujetih partizanov. Nemci so nameravali vse pripornike postreliti, zato so se partizani odločili za beg. Njihov načrt je nekdo izdal Nemcem. Vseeno so tvegali beg. 100 jeznikov se je rešilo, 60 pa so jih pobili. Rešeni partizani so se takoj pridružili partizanskim enotam.

25. FEBRUAR 1928

V noč med 25. in 26. februarjem 1928. leta je bila v zagrebškem predmestju, na Pantovčaku, kjer je sedaj muzej, osma mestna konferenca Komunistične partije Jugoslavije za Zagreb. Na konferenci je govoril član komiteja Josip Broz, ki je v 17 točkah obsegačem poročilu ostro kritiziral takratno delo Mestnega komiteja in frakcijske boje, ki so zavirali uspešno delo organizacije. Konferenca je sprejela vsa gledišča in predloge Josipa Broza ter ga izvolila za sekretarja Mestnega komiteja.

Krajevni odbori in občina...

(Nadaljevanje s 1. strani)

je približno realna minimalna potrošnja, ki je s funkcijo ljudskih odborov določena

že z zakonitimi predpisi, in katero bi morali v vsakem primeru pokrivati, ne ozi-
raje se na kriterije ugotovljenih proračunskih dohodkov.

O blagovnem prometu

Ljudski poslanec *Miran Coenk* je govoril o blagovnem prometu. Med drugim je poudaril, da so se v preteklem letu čutili težave v blagovnem prometu z živino zaradi neenakega izvajanja načelnih gospodarskih smernic republiškega sekretariata po posameznih področjih. Blagovni promet se mora nujno razvijati preko zadrage. Zveza uredba o prodajnih cenah klavne živine daje zadruzi možnost ostvarjanja sredstev, ki naj služijo ne le za kritje poslovnih stroškov temveč tudi za nadaljnji razvoj in napredek proizvodnje.

Druge vprašanje, ki se ga je dotaknil, je blagovni promet z lesom, pri čemer je dejal, da je ta promet potekal že dokaj ure-

jeno preko zadružnega sektorja. Pojav prodaje rezanega lesa na žagah venecijankah od strani zasebnikov neposredno raznim potrošnikom pa je povzročil precej težav, ker je kontroliranje tega nelegalnega prometa zelo težko. Zato bi bilo treba najti način, da bi se blagovni promet z lesom odvijal samo po eni poti.

Ob koncu je poudaril, da zahteva blagovni promet nujno enotno poslovanje v republiškem merilu. Zato je potrebno, da se na terenu skladno sprovajajo enotni ukrepi, ki jih narekuje socialistično gospodarstvo in interes čim popolnejše preskrbljenosti.

Uspehi mladine na celjskem učiteljsku

Mladina celjskega učiteljskega je v zadnjem času močno poživila politično, kulturno-prosvetno in športno dejavnost. Mladinska organizacija posveča veliko pozornost tudi vključevanju mladincev v mladinske delovne brigade. Predvsem pa se je razgibalo delo mladinskih aktivov v pripravah za praznovanje 40-letnice KPJ in SKOJ.

Mladinski komite v tej šoli je že ustanovil štab MDB in organiziral nekaj predavanj po aktivih. Ustanovili so tudi pripravljalni odbor za proslavo 40-letnice KPJ in SKOJ. Razen dela v marksističnih

krožkih pridno študirajo tudi kongresno gradivo ter proučujejo revolucionarno pot delavskega razreda in mladine v preteklosti, hkrati pa se seznanjajo s političnimi in gospodarskimi aktualnostmi sedanjega časa.

V počastitev 40-letnice SKOJ bodo organizirali glavne prireditve v dneh okoli 20. aprila. Največja manifestacija učiteljskihnikov bo nedvomno pohod po poteh Prve celjske čete. Med pohodom bodo izvedli v nekaterih vaseh tudi partizanske mitinge s kratkimi kulturnimi programi. E. R.

pogled po svetu * pogled po svetu

Tako pravijo, da je vojna kot sredstvo politike v obdobju atomskih in hidrogen-skih bomb izgubila vsako vrednost, saj bi pomenila samo uničenje človeštva, nikakor pa ne koristi za tega ali onega nasprotnika. Kaj bi ob taki ugotovitvi in ob takih dejstvih danes o vojni povedal skozi usta Pjera Bezuhova ali pa v traktatu na koncu svojega velikega romana veliki globokoumni Tolstoj!

Njegov rojak Hruščev je zgornjo misel pribil v Tuli, češ da mednarodnih vprašanj zdaj ni mogoče reševati z vojno, ki bi prinesla uničenje vsem državam ne glede na njihov zemljepisni položaj. Sovjetske čete v Vzhodni Nemčiji niso razmeščene, da bi se igrale slepe miši, zato nima smisla, če atlantski vojskovodje groze s streljanjem, če bi Vzhodna Nemčija vzela v roke dohode od Vzhodnega Berlina. Vsako streljanje tu bi pomenilo vojno, vojna pa ... Zračni most v Zahodni Berlin bi pomenil kršenje meja SZ oziroma njenih zaveznikov, kajti SZ je pripravljena podpisati mir z obema Nemčijama ali pa tudi z eno samo. Hruščev ni pozabil pridejati, da se SZ še vedno lahko sporazume z ljudmi, ki zastopajo kakšno treznejšo stališča. Eisenhower Hruščevu ni ostal dolžan odgovora: Vsaka sprememba v statusu Berlina bo pomenila vojno, kajti na spremembo, ki jo SZ predlaga, ZDA ne pristanejo.

Ta besedni dvoboj je tragična podoba v prvem planu filmskega traka dogodkov zadnjega tedna, ki naj jih na kratko naštejemo. Vse kaže, da bo James Jones lah-

ko napisal nadaljevanje svojega romana, kajti mnogo je sil v dijem vrvežu nasprotij, ki človeka zlepa ne bodo še pustile do »svobode, enakosti in tihe težnje po sreči«.

Ciper je postal neodvisna republika. Veletisti boji grške osvobodilne organizacije EOKA je torej zmagal, ne sicer na celi črti, a vendarle. O popolni zmagi ni mogoče govoriti, a tudi o porazu ne. Kompromis s Turki je odraz potrebe, medtem ko cilji grškega naroda seveda niso doseženi. Za ta kompromis so se seveda potegovali predvsem ZDA, češ da je za fronto NATO na Bližnjem vzhodu ureditev tega vprašanja najnujnejša. In Grki bodo seveda lažje prenašali turško vojsko v atlantski obleki. Turški predstavniki pa imajo pri upravi atoka pravico do veta, kar pomeni, da bo vedno dovolj priložnosti za vmešavanje velikih sil.

Ameriški diplomaciji se je posrečilo privzati nase še Iran, ki je postal ameriško vojaško oporišče na pragu važnih sovjetskih pokrajin. Istočasno so zahodne sile poslale SZ noto kot odgovor na sovjetske predloge o nemški združitvi in mirovni pogodbi z Nemčijo. Nota je odraz toge zahodne politike, ki jo je med drugimi močno grajal ugledni laburistični premier lord Attlee. Po njegovem mnenju je za hladno vojno na svetu odgovorno ameriško stališče do LR Kitajske. ZDA bi naj to vladno priznanje in osnove za sporazum na svetu bi bile takoj tu. V ZDA seveda na to prav nič ne mislijo. Veliki lovec na čarovnike — komuniste podpredsednik ZDA

Nixon je izjavil, da Dullesova linija v ameriški zunanji politiki ostane, tudi če bo Dulles izročil njeno krmilo drugemu.

V Italiji so prišli do take desničarske vlade kakor še nikoli po vojni. Segni je najpomembnejše položaje razdelil med predstavnike skrajne demokratske desnice, podpirajo pa ga tudi vse skrajne desničarske, monarhistične in neofašistične sile.

V Franciji slabotno odmeva Burgibina pobuda o Alžiru. Burgiba je pripravljen posredovati med De Gaullem in FLN, dal bi Franciji celo določene pravice v Bizeri, če bi zavzeli do Alžira bolj konstruktivno stališče, sicer pa bo pred mednarodnim forumom odprl vprašanje le važne sredozemske luke, v kateri se Francozi združujejo protizakonito.

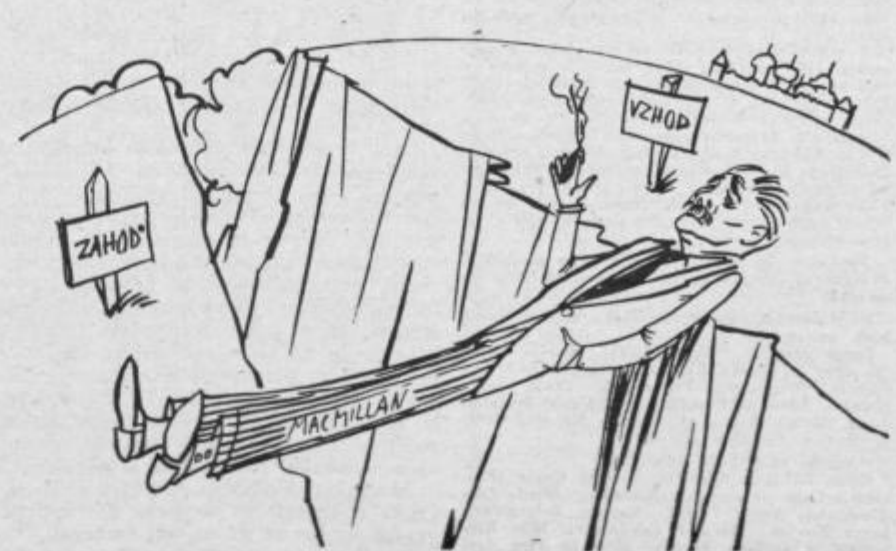
V kolonialnem svetu se proces gnitja nadaljuje. Na legalni mednarodni tapeti je v OZN položaj francoskega Kameruna, nemiri so se sprožili v francoskem Kongu, ogrožene črnske množice pa so demonstirale celo v daljni, skriti, komaj znani Njasi in iz zaporov osvobodile 50 svojih rojakov. Na Kubi razmišljajo o tem, da bi izstopili iz članstva OZN, dokler so v tej organizaciji zastopniki tipičnih diktatorskih režimov, kakršni so v Nicaragui, Dominikanski republiki in v Paragvaju. Kolonialni garnizoni v Afriki ne spe več mirno, kajti svoje gospodarje morajo šteti za bodečo žico, z barikadami, s per-lustracijami črnega prebivalstva, skratka — sede na bajonetih, kar gotovo ni prijetno. Belgijski Kongo se ni pomiril, poleg tega pa tarejo Belgijo še skrbi zaradi hiperprodukcije premoga, ki ga jim je obležalo kar 7 milijonov ton, pač dokaj trd oreh za zapadno skupno tržišče.

Kaže pa, da bi radi le gospodarske spore še vedno rešili s silo.

Zenevska konferenca treh velestil o prepovedi jedrskih poskusov, je nasledla na zasede podvodnih čer — na nezaupanje in ljubosumno čuvanje prestiža. To se je zgodilo nekako v istem času, ko je Zahod odločil vse sovjetske predloge. Istočasno je Zahod naredil napad na švedsko nevtralnost. Švedska je zaenkrat odločila sklep o atomski obožitvi, vendar je čisto jasno, da NATO skuša vključiti v atomski obroč poleg Norveške in Danske še Švedsko.

Macmillan potuje torej v Moskvo v neugodnem ozračju, vendar ima v rokah veliko šanso: pogoji za sporazumevanje med blokoma se morajo nujno spet izboljšati, pa naj že pride do kakršne koli konference, tiste ki jo pripušča Zahod, ali tiste, ki jo je predložila SZ. »Saj navsezadnje jutri še ne bo konec sveta,« da končam z besedo znamenitega romana »V urincu«.

Macmillanov most

Zobozdravstvo v Laškem v težavah

Ne da bi se pripravili o tem, ali je v laški občini 200.000 zob ali jih je več ali manj, zobozdravstvena služba v občini Laško ima težave.

Za vso laško občino je v zobni ambulanti na razpolago en dentist in dve zobotehnični. Ti ljudje so v preteklem letu zdravili okoli 5200 ljudi in dosegli 2 milijona 755.000 dinarjev prometa. Kljub temu pa morajo zobozdravstvenih uslug potrebnih ljudje čakati tudi po več mesecev, da pridejo na vrsto.

Nekaj časa je v Laško hodil tudi stomatolog iz Celja, ki pa je svojo honorarno

službo opustil, trdeč, da je njegov honorar prenizek. Njegov honorar je bil vsklajen s predpisi in je znašal tako višino, da bi s temi sredstvi lahko redno nastavili terapevta za 26 dni mesečno in ne samo 8-kratno nekaj urno ordiniranje zobozdravnika.

Težave so tudi s preventivnimi merami in zdravljenjem zobovja pri šolskih otrocih. Otrokom so sicer zobovje pregledali, zdravljenje pa zaenkrat še ni prišlo na vrsto, ker ni denarja, da bi jih potujoča ekipa lahko šla zdraviti po šolah.

KOMISIJA ZA RAZPIS DELOVNIH MEST V KOMUNALNI BANKI CELJE

razpisuje naslednja delovna mesta za podružnico Komunalne banke Celje v Laškem:

DVA DELOVNA MESTA REFERENTOV S POPOLNO ŠOLSKO IZOBRAZBO

Prošnje s priloženim življenjepisom in zadnjim šolskim spričevalom je treba poslati na Komunalno banko Celje.

V POČASTITEV 40-LETNICE KPJ

V Tovarni emajlirane posode bodo svečano proslavili 40-letnico KPJ

Ena najbolj svečanih proslav 40. obletnice KPJ bo prav gotovo v Tovarni emajlirane posode v Celju. To pravzaprav ne bo proslava, ampak vrsta prireditve in proslav, ki se bodo nizale skozi vse jubilejno leto. Temu vzgledu bodo prav gotovo sledili tudi mnogi drugi delovni kolektivi v celjskem okraju. Zato objavljamo njihov program prireditve v celoti. Ta primer je vreden objave tudi zaradi tega, da se vidi, kaj vse je možno narediti, če je organizacija v čvrstih rokah in če pri tem sodelujejo vse organizacije in društva v kolektivu.

Komisija za pripravo proslav na čast 40-letnice KPJ v Tovarni emajlirane posode je sestavljena iz zastopnikov vseh organizacij in društev v tovarni in je na posodo tovarniškega komiteja ZK že sestavila obširen program proslav.

Poglejmo, kako bodo v tej tovarni proslavili ta pomemben jubilej. Za praznik žena bo za zaposlene žene proslava s kulturnim sporedom v domu Partizana v Gaberju. Za praznik 40-letnice KPJ — 20. aprila — bo imel delavski svet slavnostno zasedanje, ki se ga bodo udeležili tudi predstavniki tovarniških organizacij in društev. Na cesti, ki pelje iz Maribora proti upravni posloj, bodo postavili slavo- volok. Na predvečer 1. maja bo tovarniška godba izvedla pred tovarno koncert, mladinska organizacija pa bo pripravila kres na Golovcu s primernim kulturnim sporedom. Planinska skupina iz tovarne pa bo odšla na partizanski pohod. Strelci iz tovarne bodo na Dan zmage, 15. maja

izvršili »napad na Golovec«. Za Dan mladosti bo mladinska organizacija sodelovala v štafeti, v juniju pa bo organizirala samostojno proslavo. Tudi aktiv Zveze borcev v tovarni bo organiziral posebno svečanost. Posebna skupina bivših borcev bo obiskala kraj, kjer se je bojevala prva celjska četa, skupina tovarniških gasilcev pa grobove padlih borcev XIV. divizije v hribih nad Dobro. 22. julija bo priredila tovarniška godba za kolektiv in za prebivalce Gaberja slavnostni koncert pred upravnim poslopjem.

Ker bo v avgustu poteklo 23 let od stavke delavcev, ki so se borili za svoje pravice, bodo v kolektivu pripravili proslavo večjega obsega in nanjo povabili še življe voditelje takratne stavke.

OB PROSLAVI 40. OBLETNICE KPJ

Od 17. do 23. aprila razstava zgodovinskega materiala v Celju

Za proslavo 40. obletnice ustanovitve KPJ pripravlja pododbor za razstave pri OKrajnem odboru Celje v izložbah trgovskih podjetij LJUDSKI MAGAZIN in VOLNA osrednjo razstavo, ki bo zajela najvažnejše zgodovinsko gradivo o razvoju in borbi KPJ pred drugo svetovno vojno in med NOB.

Oddelek NOB je Okrajnemu odboru predlagal okvirni program, ki pa bo ver-

Razen tega osrednjega programa so tovarniške organizacije in društva pripravile še posebne programe. Tako je društvo Ljudske tehnike napovedalo tekmovanje v desetih točkah vsem sorodnim društvom v Sloveniji. Manjše programe so izdelali tudi tovarniški gasilci, strelci, planinci, taborniki itd.

Pri tem ne zaostaja tudi mladinska organizacija, ki je že pričela s prostovoljnim delom pri razširitvi Mariborske ceste v Gaberju. Kljub mrazu vztrajno delajo, pri tem jim pa pomagajo tudi tovarniški gasilci. Nobenega dvoma ni, da bodo tudi proslave skrbno pripravljene in na dostojni višini, saj pri tem delu pomagata tovarniški organizaciji in društvom tovarniški komitej ZK in sindikalna podružnica.

jetno še dopolnjen z gradivom, ki ga bo še moč dobiti.

Tako si bodo množice celjskega in okoliškega prebivalstva na razstavi lahko ogledale domačijo Titove tete v Podsredi, kjer se je maršal pred in med vojno često zadrževal. Nadalje partijski in progresivni tisk ter sheme partijskih celic v našem okraju. Delo in slike narodnega heroja Slavka Slandra, delo narodnega heroja Franca Leskoška-Luke, vodilne partijske funkcionarje na našem teritoriju, španske borce, Sremsko Mitrovico, Bileće, Medjugorje, Ivanjico itd. Nadalje bo na razstavi prikazano partijsko delo v Saleški dolini, partijsko delo v Spodnji Savinjski dolini in okolici Celja, delo Svobode in Vzajemnosti, delo SKOJ-LMS, mladinske akcije, partijsko delo v Celju — v povezavi s Sentjurjem in Ponikvo.

Na razstavi pa ne bo manjkalo tudi prikazov partijskega dela med narodnoosvobodilno vojno.

Podobne razstave pripravljajo za proslavo 40. obletnice ustanovitve KPJ tudi v Preboldu, Sošanju in Velenju.

Tudi vajenci bodo proslavili zgodovinsko obletnico

Na Vajenski šoli I. v Celju je bil nedavno sestanek, katerega se je udeležil med drugimi tudi podpredsednik Zveze ljudske skupščine tov. Franc Leskošek-Luka. Obravnavali so vprašanje, kako bi tudi naša vajenska mladina kar najbolj svečano proslavila 40. obletnico ustanovitve KPJ in SKOJ.

Prvotno je nameravala Vajenska šola I., ki slavi v tem letu tudi 75-letnico svojega obstoja, prirediti samostojno proslavo. Po nasvetu tovariša Leskoška, ki je bil tudi sam učenec Vajenske šole in se živo zanimala za napredek strokovnih šol, pa naj bi proslava zajela vse strokovne šole celjskega okraja. Tako bodo tovrstne šole sodelovale na proslavi, ki bo prikazala razvoj

strokovnega šolstva v okraju, na kulturnih prireditvah in medsebojnih športnih tekmovanjih. Glavna, osrednja prireditev bo na Vajenski šoli I. v Celju, ki se bo na dan proslave tudi preimenovala v Vajensko šolo »Borisa Kidriča«. Glavne prireditve bodo na Dan mladosti. Sodelovala bo Obrtna zbornica z vsemi podjetji, ki imajo učence v strokovnih šolah.

Splošna želja vodstva strokovnih šol in vajenske mladine je, da bi pokroviteljstvo nad proslavo prevzel tov. Leskošek.

CITAJTE
CELJSKI TEDNIK

EPOPEJA ŠTIRINAJSTE DIVIZIJE

(Ob petnajstletnici pohoda na Štajersko)

(Nadaljevanje in konec)

Pred petnajstimi leti je bil februar sredi globoke in mrzle zime. Štirinajsta divizija je 21. februarja 1944 nahajala na sektorju Plešivec—Graška gora. Nekateri deli divizije so se s komandantom M.čom prebili na Pohorje, drugi del, ki je ostal tostran, pa je pritegnil nase pozornost Nemcev, ki so divjali od besa, da se jim Štirinajsta tako izmika iz njihovih zased, obročev in napadov. Pričakovali so, da bo zima, nepreskrbljenost in nenehna borba partizane oslabil. Prav tako pa so vedeli, da če enkrat pride pomlad, bo boj z divizijo toliko težji in da se bo Štajerska na odmeve partizanskih zmag dvignila v splošen odpor. Z vsem tem so računali, niso pa računali z nadčloveško moralno borco štirinajste divizije, katerih zdaj ni bilo močče uničiti, še manj pa pregnati z ozemlja, ki ga je Hitler priključil nemškemu »tretjemu rajhu«.

Graška gora — gora jurišev!

Kolone so se pomikale proti vrhom, da zasedejo položaje. Na hribu so borci posedli pod dreve, kjer je bilo snega skoraj do kolena, da si počijejo in se pripravijo za nadaljnji pohod, ki se nam je obetal še tisto noč...

Okrog druge ure popoldne je sprejela Štirinajsta udarna divizija borbo na Graški gori...

V takih trenutkih, ki so pomenili življenje ali smrt, smo vedno govorili politično. Toda hip nato je spet zavrelo tiho

nad našimi glavami in udarilo v gozd za nami... Stisnili smo glave v sneg. Vsak se je hotel napraviti čim manjšega in neznatnejšega... Nabijali so, da se je zemlja tresla... Streljanje se je približevalo skupini, kjer je bil komandant Ronko. Prvič so zaropotali naši mitraljezi... Ze so se slišali švabski kriki: »Vorwärts!... Naši se niso zganičili s položaja. Pritisnili so se k zemlji in odprli peklenjski ogenj. Nabijanje topov je prenehalo. Tudi švabski juriš je potihnil. S krvavimi buticami so se Nemci izgubili med visokim smrekovjem...

Tako opisuje enega izmed sedmih nemških jurišev na Graški gori udeleženec Stane Terčak. Tisti dan je bil krvav. Terjal je žrtve, med njimi komandanta bataljona Ronka, komandirja čete Gustla, člana kulturne skupine kiparja Belaca in vrsto drugih. Tudi naslednje jutro so Nemci jurišali na Graško goro, toda tokrat so jo zasedli prazno. Le kri, okleščeni gozdovi in trupa njihovih, ki so zmrznjena ležala pred položaji divizije s prejšnjega dne, jih je spominjala na najtežji poraz, kar jim jih je prizadela štirinajsta na svojem herojskem pohodu. V spominu jim je ostalo sedem jurišev.

Z gore jurišev je divizija nadaljevala pot čez Saleško dolino na Ravne nad Sošanjem. Tam je 22. februarja pri kmetu Zlebniku padel pesnik in vodja kulturniške skupine štirinajste divizije Karel Destov-

nik-Kajuh. Stane Terčak ta dogodek takole opisuje:

... Oblečeni v bele plašče, so se nam približevali Svabi. Hoteli so nas vzemirjati oso noč in napadati posamezne hiše, kjer so spali trdni borci...

Okoli šeste ure zvečer (22. februarja 1944) so se prikradli iz gozda v bližino Zlebnikove domačije... Ko jih je straža zaustavila in vsekala mednje, so Svabi odgovorili z vseh strani...

Pesnik Kajuh, čeprav bolan, je vedel, kje je njegovo mesto v kritičnih trenutkih. Med težnimi vrati jih je sprejela njegova puška... Nato je za švabskimi položaji zaklopotala težka breča... Svabi so odnehali in se razbežali... Podpikovnik Luka in komandant Vajsa sta jurišala ta dan že tretjič in prišla na pomoč Kajuhu in obkoljenim...

— Hudiča, kaj pa spet streljate in ne daste mru? Ste vsi živi? Je ves zasopel upražal Luka komandirja Runa.

Runo ni odgovoril. Odgovor se mu je zataknil v grlu. Nemo je pogledal okoli stoječe in pokazal z roko proti vrtnim vratom.

Edina žrtev švabskega napada je ležala na kamnitem tlaku Zlebnikove veže.

— Kajuh? —

Pesnik Štirinajste udarne divizije Kajuh je ležal s prestreljenimi prsi in z rano na glavi za razklanimi vrtnimi vrati...

Bele vode, Plesnik, Zaloka, Tolsti vrh, Rastke pod Podplanino, Komen, Bistra, Osojnik, Oražev vrh, Sv. Duh nad Solčavo, Podvolovjek, to so kraji kjer se je del divizije pomikal in tolkel vse do konca februarja, medtem se je komandant Mičo tolkel po Pohorju in končno se je v marcu spet vsa divizija ponovno zbrala blizu kraja, kjer je bila v vročih bojih pred tedni

razdeljena, na kraju, kjer je izbojevala največjo zmago — na Graški gori.

Naloga, ki so si jih dali izkruvali borci Pohorskega bataljona, Kozjanskega in Koroškega odreda in Slandrove brigade, je do kraja izpolnila Štirinajsta divizija.

Pomlad 1944 je prišla. S planin so zopet zaveli vetrovi svobode. Prinašali so pozdrave svobodnih borcev vsem in mestom. Borba za svobodo, ki so jo pričeli prvi štajerski partizani je vzplamtela od Prekmurja pa do Gospe svete...

Tako je zaključil svoje spomine na pohod štirinajste udeleženec Stane Terčak. 14. marca 1944 je partizanski list »Slovenski partizan« priobčil pohvalo in priznanje Glavnega štaba NOV in PO Slovenije, ki sta ga podpisala komandant generalmajor Franc Rozman-Stane in politkomisar Boris Kraigher.

18. marca 1944 je divizijo pohvalil komandant NOV in POJ maršal Tito:

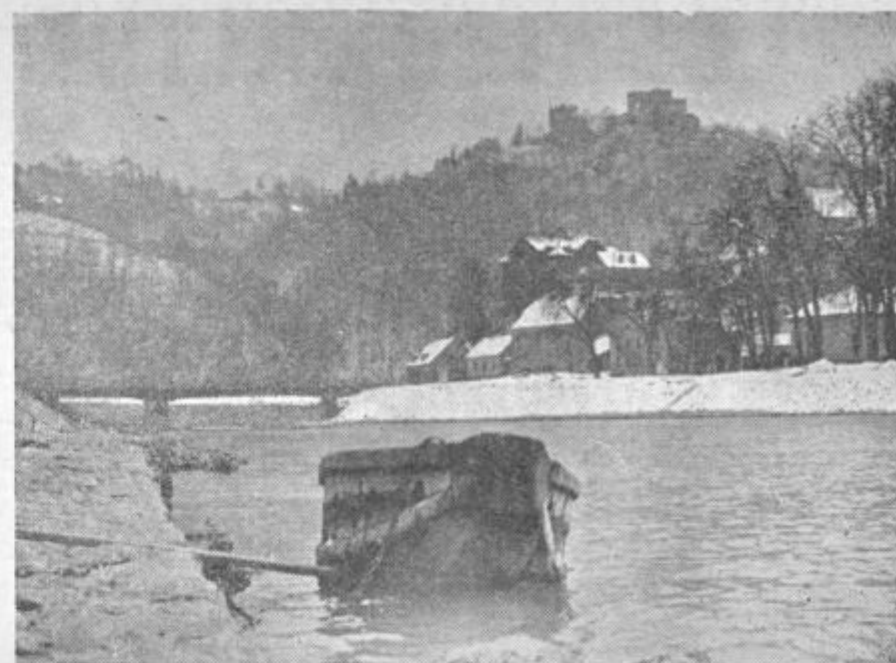
Izražam svojo pohvalo in priznanje borcem, komandirjem in političnim komisarjem 14. divizije VII. korpusa NOVJ za junaško in požrtvovalno borbo ob priliki zadnje sovražne ofenzive v Sloveniji.

Vrhovni komandant NOV in POJ maršal Tito

Za vse zasluge in junaštvo pa je bila Štirinajsta udarna divizija v letu 1951 proglašena za 14. proletarsko divizijo. Takrat je bila divizija kot mirnodobska vojaška enota pod naslovom 30. strelska divizija...

Petnajst let je mimo. Prebivalcem našega okraja, po katerem tleh je šla štirinajsta svojo težko in zmagovito pot, pa so spomini na te junake ostali v svežem spominu.

Celjska luka . . .

Vedno novi motivi se nudijo očem in fotografskim objektom. Pri regulaciji Savinje dela tudi v zimskem času niso zastajala. Močan padec vode v strugi je omogočil, da so regulirani del obogatili še za nekaj kamnit pomol, ki bo seveda pogosto poplavljen. Star čoln, ki ga uporabljajo pri meritvah, je prikljen ob to »celjsko rivo« in je hkrati največji »plovni objekt« v našem mestu.

Socialistična zveza in občinski odbornik

Z razvojem komun se je v marsičem razvijala tudi iniciativa organizacij Socialistične zveze. Pri tem je najvažnejše, da nenehna orientacija organizacij SZDL na aktualna gospodarska in družbena vprašanja narekuje nov stil dela.

Po iniciativi Socialistične zveze niso le sprožena mnoga vprašanja, ki neposredno zanimajo državljan, temveč so tudi z uspehom rešena. Tako usakdanje angažiranje SZDL v življenju komun je že postalo splošna oblika dela organizacij, kar je pritegnilo veliko število državljanov k razpravljanju o svojih življenjskih potrebah.

Na pobudo socialistične zveze so pravilno usmerjena in rešena mnoga vprašanja na področju komunalne službe, stanovanjske izgradnje, odnosov napram zaposleni ženi, skrbi o otrocih, kulturnega in družabnega življenja ter vrsta drugih, za državljan življenjsko važnih vprašanj. Socialistična zveza je prav tako pokazala veliko aktivnost in nudila znatno pomoč pri reševanju aktualnih vprašanj na področju kmetijstva in ustvarjanju novih socialističnih odnosov na vasi, itd.

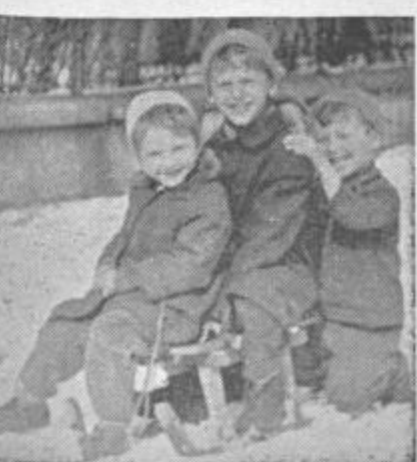
Kljub temu pa je bilo opaziti, da v nekaterih komunah rezultati teh akcij Socialistične zveze niso bili taki, kakršni bi lahko bili z ozirom na njeno dejansko aktivnost. Opaziti je bilo namreč, da v nekaterih komunah odborniki ljudskih odborov ne obiskujejo sestankov Socialistične zveze ter so zelo slabo seznanjeni z vprašanji in predlogi, ki jih iznašajo na teh sestankih. Posledica tega je, da ne intervirajo kot odborniki v ljudskem odboru in tako ne podprejo dovolj prizadevanj Socialistične zveze. Posamezniki so sicer razumeli, da je njihova dolžnost prisostvo-

vati zborom volivcev in na njih polagati obračun o svojem odborniškem delu ter sprejemati sugestije državljanov, ki jih pozneje posredujejo ljudskemu odboru. Vendar je danes, v pogojih razvitejšee dejavnosti Socialistične zveze in njene vedno večje vloge v življenju komun, vse to premalo. Menimo, da bi moral odbornik prav tako, kot prisostvuje na zborih volivcev, prisostvovati tudi na sestankih Socialistične zveze. Na teh sestankih bo odbornik dvakrat koristil. Prvič, na njih se bo seznanil z mnogimi vprašanji in konstrukcijskimi predlogi, ki jih državljan dajejo, in drugič, odbornik bo s svojo prisotnostjo v osnovni organizaciji SZDL podkrepil njeno politično-družbeno vlogo v tem, da bo to, kar državljan na teh sestankih iznašajo in predlagajo, zares resno sprejeto in obravnavano.

Res je, da so ljudski odborniki večkrat preveč zavzeti z različnimi dolžnostmi, vendar je res tudi to, da jim bo prisotnost na sestankih Socialistične zveze mnogo olajšala njihovo odborniško nalogo, saj bodo na ta način veliko konkretnje in koristneje sodelovali pri reševanju poglobitnih vprašanj komun na sejah ljudskih odborov. Primeri v mnogih komunah kažejo na zelo pozitivne rezultate, ki so bili doseženi prav zaradi velike aktivnosti Socialistične zveze. V takih komunah pa je bilo opaziti hkrati tudi veliko zanimanje ljudskih odborov, ki so domnevali, da ni njihovo mesto le na sejah ljudskih odborov in na zborih volivcev, temveč tudi na sestankih Socialistične zveze, kjer dobivajo dragocene podatke in sugestije, ki jih z velikim uspehom koristijo pri svojem odborniškem delu.

Stric, slikajte nas!

Ko je v nedeljo zapadel sneg, so otroci spet privlekli sanke in smuči s podstrešij in s kleti. Sani so se sicer vdirale do cestnega tlaka, toda

tile nadebudneži si niso pustili vzeti veselja. Trije so vlekli, eden je sedel na njih.

— Stric, slikajte nas! — so začeli, ko sem šel mimo.
— Storil sem tako.
— Kdaj bomo videli slike?
— Boste jih, obljubim.
— Kdaj?
— Obljubo sem moral izpolniti...

GLEDALIŠKI LIST

Nove oblike dela v Domu Tončke Čečeve

Slovensko ljudsko gledališče in Celjski teater sta ugotovila, da je vsekakor treba ustvariti tesnejšo povezavo med gledališčem in občinstvom, zlasti, odkar SLG ne izdaja več gledališkega lista. Zato sta se uredništvo CT in umetniško vodstvo SLG dogovorila, da bosta redno v vsaki številki objavljala poglavitne novice iz gledališča in komentarje h gledališkemu dogajanju v obliki kratkih pism pod naslovom GLEDALIŠKI LISTI — kar naj ustreza dvojnemu smislu: prvič naj »liste« pove, da so to pisma gledališkega vodstva, namenjena javnosti, drugič pa naj ta stalni naslov ohranja spomin na gledališki list (CGL) — v prepričanju, da bo o prvi priliki spet začel izhajati, tako kot si želijo javnost in gledališče. Počakati je le treba na nekoliko ugodnejše okoliščine.

dikalne podružnice Cinkarne v povezavi z direkcijo — pomenilo pa je prvi poskus gostovanja v sami tovarni, ker namerava SLG odslej redno obiskovati delovne kolektive na samih delovnih mestih. Četudi uprizoritve nekoliko trpi, saj je jasno, da ne more biti tako brezhibna kot na tehnično opremljenem gledališkem odru — ima po drugi strani tudi pomembno prednost, ker se občinstvo počuti toliko bolj domače in zato tudi toliko bolj sproščeno sprejema odsko umetnino. Saj je bilo kar ganljivo, kako živahno in dojemljivo je občinstvo reagiralo na vsako misel in vsak dvopit Roksandičeve konverzacijske igrice. Priprani smo lahko, da bomo z vrsto takih gostovanj (če se bodo, kot pričakujemo, redno ponavljala) pridobili še precej novega, doslej neosvojenega občinstva. Maršiko, ki ni vreden zahajati v gledališče, bo nekajkrat zapored videl predstavo v svojem domačem okolju, petič ali šestič bo pa nemara že sam po svojem nagibu prišel na Šlandrov trg.

Kaj se v SLG pripravlja? Predvsem tri reči: pred prago sta dve premieri (Collettina komedijska ganljivka Gigi in Zupančičeva duhovita sodobna satira Situacije) — v ponedeljek, 9. marca pa bo gostovalo na našem odru spet osrednje slovensko dramsko gledališče — drama SNG Ljubljana — z lani nagrajeno uprizoritvijo drame Janeza Zmavca V pristanu so orehove lupine — v režiji Slavka Jana in z najvidnejšimi ljubljanskimi igralci. Gostovanje bo dvakrat zanimivo: ne samo zaradi odlične zasedbe in uprizoritve, temveč tudi zato, ker je drama delo rojaka, Celjana Janeza Zmavca.

Premiera Gigi bo v četrtek, 5. marca. Režira Andrej Hieng, nastopajo: Breda Pugljeva, Marija Goršičeva, Mara Cernešova, Klio Ciuha-Maverjeva, Vera Perova, Zlatko Sugman, Marijan Dolinar.

»Dekle iz Trente« v Hudi jami

Dramatska sekcija libijske Svobode je naštudirala s pomočjo režiserja Darka Šulerja ljudsko igrano Vlada Pipana »Dekle iz Trente«. Po uspešni premieri na domačem odru je igra doživela več ponovitev kot na primer v Gotovljah in Petrovčah. Pred nekaj časa pa so jo šli igrati tudi v Hudo jami pri Laškem, kjer je v veliko zadovoljstvo občinstva in igralcev predstava doživela izredno lep uspeh. Lepa dvorana je bila nabito polna radovednih gledalcev, ki so igro zelo toplo sprejeli. Med odmori je občinstvo zabavala kvintet »Veselih Libojčanov«.

Libojčani so bili zelo zadovoljni, ker so našli v Hudi jami ljudi, ki imajo razumevanje za ljudsko igro in so bili pripravljeni pomagati pri organizaciji predstave. Stevilni obiski je dokazal, da so ljudje v Hudi jami hvaležni gledalci in ljubitelji dramske umetnosti.

vala kakih 10 točk. Strokovni odbor je sestavil novo kolektivno pogodbo. Kolikor se spominjam, smo rudarji zahtevali temeljno dno 38 din (prej smo imeli 32 din) za kopača. Nadalje smo zahtevali brezplačen (depotatni) premog za rudarje, dodatek 50 din na člana za stanarino, razno orodje, ki smo si ga do takrat rudarji sami kupovali itd. Po sestavi resolucije smo zaupniki spravili v jami ljudi na varno ter poskrbeli za ventilacije. Z nami so ostali v jami tudi nadzorniki. Po nalogu strokovnega odbora smo zaupniki odšli iz jame ter predložili resolucijo šefu uprave Adamiču. Pri njem nismo nič opravili — zgovarjal se je, da so naše zahteve prevelike. »Spravite ljudi iz jame, mi bomo že gledali na vas!« Tako jalovji obljubi nismo mogli nasesti in štrajk je trajal dalje. Ljudje v jami so zahtevali Praprotnika in funkcionarje sindikata — štrajk pa je bil javljen tudi srekemu načelstvu. Potem je prišel šef uprave Adamič sam v jamo, vendar ni nič opravil. Ljudje so vztrajali. Ta čas pa je rudnik že alarmliral orožništvo,

V Domu Tončke Čečeve v Guberju so z letošnjim šolskim letom pristopili k ustrenejšemu načinu dela. Medtem ko je prej dom nudil stalno zavetišče komaj 60 otrokom, jih danes lahko v dnevno zavetišče sprejme 200. Spalnice so spremenili v dneve in delovne sobe in tu zdaj najdejo zavetišče predšolski in šolski otroci. Osnovni princip je varstvo in vzgoja otrok ter pomoč pri učenju. Tri muhe na en udar! Vendar starše, odnosno otroke še najbolj privlačuje tretje — to je pomoč pri učenju. Toda nekajmesečni rezultati kažejo, da so vidni uspehi ne samo v šoli, temveč tudi pri vzgoji. Otroci, ki živijo doma več ali manj v težkih življenjskih prilikah, so bili skra-

ja apatični do vsega, danes pa je to že vesela, disciplinirana in delovna mladina, ki v domski skupnosti tekmuje za najboljše ocene gojenja in učenja.

Z VABLJIVIMI DEJAVNOSTMI SO PRIKLENILI OTROKE

V domu imajo 4 menjalne skupine otrok in 2 stalni (popoldanski). Te skupine imajo svoje stalne vzgojitelje. Le-ti so znali otroke prikleniti ne samo z dolžnostnim, šolskim, temveč tudi z izvenšolskim delom. Tako so zanje našli najrazličnejše dejavnosti preko krožkov, ki jih je kar le po številu: mizarski, rezbarski, likovni, lutkovni, dramski, tamburaški, kuharski,

strelski, šahovski, knjižničarski, fizikalni in vzgojiteljski krožek. Tako so otroci, ko so napravili svoje naloge, pestro izživiljali vsak v svojih »interesnih sferah«. Če pa nekateri svoje šolske naloge že prej opravijo, pomagajo drugim kot »svetovalci«.

Otroci so razvrščeni po skupinah, od nosno po starostni dobi ter po razredih. Ker je to finančno samostojen zavod, se oskrbuje iz oskrbnine, ki se ravna po plačaršev. Za predšolske znaša oskrbnina od 1500 do 2300 dinarjev, za šolske pa od 2000 do 3000 din. Razliko do polne oskrbnine krije socialno skrbstvo (za nekaj revnejših otrok plača soc. skrbstvo v celoti oskrbnino). Otroci imajo v zavodu malice in kosilo, vsak otrok pa plača še nekaj za vzgojila. Ustanova posluje od 6 do 17. ure.

PIONIRSKA SKUPNOST IN VZGOJITELJSKI KOLEGIJ

Vsi pionirji v domu Tončke Čečeve (skupno s cibicani) tvorijo pionirsko skupnost. To skupnost opravljajo vodilni krožkov, ki so bili izvoljeni v ta štab skupnosti. To so najboljši in najpoštenjše učenjski učenci. Ob vsakem vodilju je svetovalec-vzgojitelj, ki pa seveda nadzira delo več vodilcev. Vsi vzgojitelji skupno pa tvorijo vzgojiteljski kolegij. (Nekaj svetovalcev so dobili tudi izven vzgojnega kadra.)

Da je delo vodeno po etnotnih principih, je za celotno delo odgovoren vodja vzgojiteljskih vrst, ki tesno sodeluje z upravo. Le-ta pa se zanesljivo naslanja na upravni odbor.

DELO S STARS

Dom je v zadnjem času svojo dejavnost razvil še v delo s starši. Nekako šolo za starše bi lahko imenovali to prizadevanje. Vsak teden organizirajo vzgojna, pa tudi zdravstvena predavanja, katerih se starši res v lepem številu udeležujejo. Razprave so tako živahne, da kar ne znajo nehati razpravljati — tudi še potem, ko predavatelj že odide. Nekatere žene-matere so nedavno stavile umesten predlog, da bi dom organiziral še posebej vzgojna predavanja za može, odnosno za očete.

PRIOHODNJC

»T E N«
dvojna številka!

Breda Pugljeva

V soboto, 21. 2. 1959 zvečer je SLG gostovalo na odru sindikalne dvoranice Cinkarne z *Babilonskim stolpom*. (To je bila že 34. repriza te živahne sodobne komedije, ki se tako uvršča med najbolj uspele uprizoritve SLG v zadnjih letih.) — Gostovanje je organiziral upravni odbor sin-

redel Zabukovice in Liboj je bil že pred vojno znan kot revolucionarni kraj, kjer so imeli rudarji težke borbe z delodajalci in ni zato nič čudnega, če so take prilike tudi v teh krajih izzvale stavke. Upokojeni rudar Franc Papež se še dobro spominja stavke libojških rudarjev v februarju 1934. leta, ko je sam kot delavski zaupnik libojškega rudarskega kolektiva stal v ospredju stavkajočih.

Takole nam je obudil spomine na tiste dni:

»Kot drugod, smo bili tudi v Libojah pred vojno rudarji organizirani v Zvezi rudarjev Slovenije. Takrat je bil tajnik zveze Arh, predsednik II. skupine rudarjev pa Pliberšek. Potočnik Jožef iz Liboj je predsedoval zvezi in v Libojah smo na stališč 280 rudarjev imeli 2 delavska zaupnika in 2 namestnika. Poleg mene je bil zaupnik še Miklavc Ludvik, namestnik pa Kelnar Ivan in Zupanc Franc. Cilenshek Rudi in Pačnik Lovro sta bila organizacijska zaupnika in sploh je na teh dveh v glavnem slonelo vse organizacijsko delo.

Organizacija se je takrat cepila v levo in desno. Seveda so levičarji začeli podžigati plamen. V jami smo imeli tajne razgovore in začeli pripravljati ljudi. Bilo je vsem že dovolj izkoriščanja, plače so šle vedno navzdol in pod najtežjimi delovnimi pogoji nismo dosegli niti osnove — »Herrenschichta«. Nobena intervencija ni nič zalegla.

Tisti dan — bilo je ravno za pusta, leta 1934, sem imel popoldanski »siht«. Ljudje so bili zelo razburjeni, ko so prišli izkazi o plačah — seveda so nam spet precej odtrgali. Jutranja izmena je v jami že vse

KULTURNI SPOMENIKI CELJA IN OKOLICE

Na Slomškovem trgu št. 5 stoji stari mestni špital. Prvotna bolnišnica, ustanovljena leta 1364, se je nahajala pri cerkvi sv. Duha. Ko je mesto dobilo obzidje, se je leta 1459 preselila v hišo na Zidanškovi ulici št. 14, od tam pa leta 1487 odnosno 1505 v novo zgrajeno stavbo na Slomškovem trgu. Špital je obsegal nadstropno stavbo, katere prtilčno etažo pokrivajo oboki iz okoli 1600, in kapelo sv. Elizabete, ki je sedaj deloma prezidana ter ima oboke iz okoli 1600 in 1825.

Nasproti špitalu na št. 10 stoji stara mestna šola iz 2. polovice 16. stoletja. Na 16. stoletju kažejo močni grebenasti oboki v višji. Po l. 1777 je bila tu okrožna šola. Pozneje so stavbo večkrat popravljali in povečevali, dokler ni dobila leta 1825 sedanjo obliko. V njej je od leta 1882 dalje glasbena šola.

Zanimiva je hiša št. 11. Nastala je iz 3 beneficijarnih hiš, ki so vsaj iz konca 15. stoletja. Stavba je zanimiva zato, ker jo je leta 1532 popravil Primož Trubar, ki je bil takrat beneficijar sv. Maximilijana, in leta 1598 Tomaž Hren, ki se je ovekovečil s kamenito napisno ploščo v njeni veži. Stavba na Zidanškovi ulici št. 1 je gotovo zelo stara. Na vogalu ima vizdanega baročnega leva s kronogramsko letnico 1714.

zaupniki v pisarno in se spet pogajali. Dosegli nismo drugega, kot razliko 3 din do osnovne plače — to so obljubili — ostalih zahtev pa niso mogli rešiti zaradi odsotnosti Praprotnika. Orožniki so zahtevali, naj spravimo municijo iz jame, kar tudi nismo storiili. Z Arhom smo se vrnili v jamo in povedali, kaj smo opravili. Ko so rudarji videli žilavo nepopustljivost delodajalcev, so hoteli trmasto vztrajati pri štrajku dalje. Pri glasovanju, ali naj se stavka prekine, ni padel niti en glas.

Ena najlepših meščanskih hiš Celja je brezdvomno stara mestna kvartirna hiša v Zidanškovi ulici št. 3, ki je iz leta 1571. Odlitke jo zanimiv rustikalni portal, veža z grebenastimi oboki ter kip Pieta na fasadi, ki je poln gotških stilnih elementov.

V isti ulici na št. 14 je stala znana hiša z antikami, katero so uničile bombe 8. februarja 1945. Baje je bil v tej hiši okoli leta 1329 samostan klarisij, v 2. polovici 15. stoletja pa nekaj časa mestni špital. V hiši je bila kapela sv. Uršule, ker se hiša v 16. stoletju imenuje hospital sv. Uršule. Ta hiša je bila vedno svobodna, torej je bila plemenitaška ali še verjetneje cerkvenega izvora. V njeni veži se je nahajal lep gotški relief Križanja iz sredine 15. stoletja.

Hiša v Zidanškovi ulici št. 30 je važna, ker ima edina v Celju ohranjeno fasado tako imenovano copistila z močnimi elementi rokokoja. Fasado lahko datiramo v čas okoli leta 1770.

Na Trgu V. kongresa je najimenitnejša Kresija. Stavba je nastala na mestu podtega presbiterija Marijine cerkve med l. 1817 in 1832. Njena fasada je poznoklasiističnega stila z osrednjim rizalitom, poudarjenim s pilastrijsko arhitekturo. Portal je vkomponiran v pravokoten arhitektonski okvir z 2 predstoječima stebroma in balkonom nad seboj. Fasada ima dobro pretehtane mere ter je zaključena z lepo streho. V hiši je bilo med leti 1870 in 1914 Okrožno sodišče.

Trg svobode obvladuje palača na št. 10, katero so zgradili plemeniti Prothasi okoli leta 1780 v ranoklasiističnem slogu. Stavba je edini primer zahtevnejšega plemiškega domovanja iz 18. stoletja v Celju. Njena fasada je grandiozna, posebno lep pa je njen portal, v katerem se živi baročen duh. Stavba je od leta 1825 v državnih rokah ter je bila vedno sedež okrožnega urada. Sedaj je v njej sodišče.

če, da s prispevki priskočijo na pomoč, da se rudnik obdrži. Griški župan Veligovšek Ivan nam je šel zelo na roko in pri srezkem načelstvu zastopal stališče libojških rudarjev. Dosegli smo, da smo v glavnem vse odpuščene rudarje spravili nazaj na delo. Za glavne iniciatorje, odnosno organizatorje štrajka (Cilenska, Pačnika in Zupanca) pa tudi z intervencijo v Ljubljani nismo uspeli, da bi jih vzeli nazaj na delo. Ko smo po tej brezuspešni intervenciji sklicali sestanek celotnega kolektiva libojških rudarjev in razpravljali o tej trojici, so se rudarji solidarno izjavili: ali vsi na delo, ali nobeden. Toda ker v Arhu samem nismo našli pravega razumevanja — za odpuščene je predlagal podpore — je končno kolektiv na to pristal. Rudarji smo mesečno zbirali sredstva za te odpuščene tovariše — kopači so dajali po 10 din od plače, ostali od 5 do 8 din in smo tako zbrali za nezaposlenega približno 600 do 700 din mesečno. Tako se je končal ta šestnajsturni štrajk v Libojah neuspešno, ker tudi solidarna borba v takratnih razmerah ni dosti zalegla.

Hiša v Stanetovi ulici št. 4 je lep primer starejše meščanske poslovne hiše. Nastala je iz dveh stavb še pred koncem 18. stoletja. Sedanji videz ji je dal dunajski arhitekt Schapper. Eden portalov nosi letnico 1810, fasado pa krasita dva baročna kipa in okusen kovani trgovinski izobesek. V veži se nahaja lepa kovana mreža iz začetka 19. stoletja.

To bi bilo nekaj bežnih utrinkov iz zakladnice umetnostnih in kulturno-historičnih vrednot, katere nam neprisiljeno ponujajo hiše celjskih meščanov od 15. do 19. stoletja. Te vrednote nam zbujajo zavest, da se je med njihovimi zidovi vedno pretakalo življenje, ki je iz ozihi materialnih in duhovnih okvirov podzavestno stremelo

Hiša v Zidanškovi ulici št. 3

z onim estetskim prvina, ki jih imenujemo s skupnim imenom okus. Priznati namreč moramo, da so te hiše lepe, posamezno in kot urbanistična celota in da jim manjka le razumevala nega in obzirna asanacija, da se prilagodijo zahtevam sodobnega življenja, ne da bi pri tem žrtvovali svoje estetske in kulturno-historične vrednote. Da bi se naštele in še nekatere druge stavbe v mestu ohranile kot dokumenti svojega časa, so vse zaščitene po zakonu o spomeniškem varstvu. Na njih se ne sme ničesar predelovati, kar bi jih v tej dokumentaciji ogrozilo.

Jože Curk

OB 40-LETNICI KPJ

STAVKA V LIBOJAH LETA 1934

(Po pripovedovanju Franca Papeža)

uredila in rudarji so bili pripravljeni... Takoj se je vest raznesla tudi na popoldansko izmeno. Zaupniki smo šli v pisarno, da bi se pogovorili. Obratovodja se ni dosti zmenil za naše besede, zgovarjal se je na Praprotnika, ki je imel rudnik v zakupu — ta pa je bil ta čas baje na Dunaju. Obratovodja nas je odpravil z besedami: »Več delajte, pa boste več zaslužili!« S tem naročilom smo prišli k rudarjem in, razumljivo, da je završalo med njimi. Dejali so, da gredo raje vsi v jamo in tam poginejo, kot pa da so zunaj z družinami obsojeni na pogin. Popoldanski so ostali vsi v jami in smo popoldanski kar brez svetilk rinili v podzemlje. V jami je bil, že organiziran strokovni odbor. Cilenshek in Pačnik sta ljudi že pripravila in vsi so se slo odstopno odločili za stavko. V jami smo tudi sestavili resolucijo, ki je vsebo-

ki je prišlo iz Celja in bližnje okolice. Okrog 6. ure zvečer smo dobili v jamo vest, da nas zunaj čakajo žene in otroci. Orožništvo jih je preganjalo z bajonetmi. Ravno tako je orožništvo preprečilo pot v jamo tretji izmeni. Ko je zunanji obrat videl, da mi v jami stavekamo, so tudi oni ustavili delo.

Ta stavka ni bila organizirana — bolj spontana — in smo zato vedeli, da dolgo ne bomo mogli vztrajati brez hrane. Okrog 20. ure smo bili zaupniki spet klicani iz jame — prišli smo v temi po lestvi in zunaj so že orožniki tiščali v nas z bajonetmi. Odšli smo nazaj v jamo in zahtevali, naj pride ali predstojnik rudnika, srezki načelnik ali pa zastopnik organizacije (Arh ali Pliberšek). Orožniki so se res odstranili in potem sta prišla srezki načelnik in Pliberšek. S temi spremstvom smo šli

Okrog polnoči smo se ponovno pogajali in spet nič dosegli. Potem pa nam je Arh sam začel prigovarjati, naj bi šli iz jame, izgovarjajoč se, da je to spontana stavka, da ni organizirana preko Zveze rudarjev, da bi bilo kolektivno pogodbo treba tri mesece prej odpovedati itd. Tako smo nekako zgubili moralno oporo in ljudje so počasi postajali malodušni. Okrog 4. ure zjutraj smo zapustili jamo in odšli domov. Obljubljeni pa je bilo, da se nikomur ne bo nič pripetilo. Toda drugi dan, ko smo prišli spet v jamo, so že bila na razglasni deski imena kakih 40 odpuščenih rudarjev. Bili smo brez odpovedi takoj izplačani, voditelje štrajka pa so zaprli. Nam, brezposelnim in zaposlenim so grozili, da bo rudnik sploh prenehal z delom in da bomo vsi na cesti. Zaupniki smo šli k raznim županom — v Griže, Zalec, Petrov-

življenje na naši vasi

Letos lahko pričakujemo zelo dobro letino

OBULJEN NAPOVEDUJE ZELO MILO VREME

Zadnje temperature pod -21° v Sjenici in -11° v Vrhu ter napovedi sinoptikov zemunskega letališča, da bo temperatura te dni padla do -15° , so vzbudile zaskrbljenost mnogih kmetovalcev. Poročila, s katerimi razpolaga agrometeorološki oddelk Zveznega hidrometeorološkega zavoda pa pričajo, da kaže ozimna zelo dobro. O tem je ing. Branislava Tomić rekla, da je sodeč po poročilih, ki jih je prejel doslej ta oddelk, stanje posevkov v vsej Jugo-

slaviji zelo dobro in celo odlično. Ozimna je letos neprimerno bolj odporna, kakor je bila lani. Če se ne bo zgodilo nič posebnega, lahko pričakujemo letos zelo dobro letino.

Iz poročila, ki ga je dala na razpolago inž. Branislava Tomić, je videti, da imajo v Vojvodini in Slavoniji snežno odejo od 2 do 7 cm, temperaturo pa -2° do -6° . Snežna odeja v Srbiji je debela od 6 do 15 cm, temperatura pa znaša -1° do -3° C.

Takšna temperatura posevkom ni nevarna. V drugih republikah pa je padla temperatura ponekod tudi do -20° in snega je v nekaterih krajih okoli 70 cm. Najtopleje je na otokih, kjer se giblje temperatura od 12 do 14 $^{\circ}$ C. Bosna ima najnižje temperature in največ snega.

Zanimivo je mnenje naših meteorologov Borisa Koljčičkega in Anta Obuljena. Njihova menja se križajo. Koljčički meni, da bo v drugi polovici februarja zelo mrzlo in da bo zapadlo mnogo snega. Njegovo prognozo smo objavili v našem listu že pred dnevi. Temperatura se bo po njegovem mnenju gibala med -15° in -20° C, potem bo mrzlo polagoma popustil in proti koncu februarja se bo temperatura dvignila nad ničlo. V tem obdobju bo mnogo snega, megle in ivja. Potem mraza ne bo več. Koljčički meni, da bo prav takšno vreme ugodno vplivalo na posevke in da lahko torej računamo z bogato letino.

Nasprotnega mnenja pa je prof. Ante Obuljen, ki napoveduje v drugi polovici februarja zelo milo vreme. Obuljen sploh ne napoveduje daljšega obdobja hujšega mraza, marveč nasprotno meni, da bo sneg, kjer je sploh zapadel, kmalu skopnel. S. S.

Vrata hleva so odprta...

žena*dom*družina*žena*dom*družina

Nobeno delo ni sramotno

Svoje otroke bom sama vzgojila

»Z mano ni nekaj v redu, mislim, da dolgo ne bova več sama. Kakor sem pričakovala, tako se tudi uresničuje, da so posledice zakona že tukaj, je dejala svojem možu, predno je odšel v službo.

»Če je tako, bom izkoristil vse svoje zveze, da boš pravočasno stopila v službo in tako bova izkoristila socialno zavarovanje, ki nam nudi v teh primerih lepe ugodnosti. V kolikor si nespособna za pisarniška dela, te bodo vpisali v tečaj, nato boš pa že dobila poročniški dopust, je rekel mož svoji ženi in odšel v službo.

Rečeno — storjeno. Vse je šlo po sreči in načrtu. Kmalu se je družina povečala za enega člana — sinčka edinčka. Prav tako so se povečali tudi družinski dohodki s plačo žene, poročnišni in z otroškimi dolo-

leta so potekala in sinček je šel že v šolo. Kakor da sta se očka in mamica dogovorila, sta dan za danem sinčku pretela, če se ne bo učil, bo moral vse življenje imeti kramp in lopato ter bo imel težko življenje, kakor težaki, ki so vedno umazani in imajo nizko plačo.

V srednji šoli je sinček že začel pešati s poukom, zato je oče bil pozvan na roditeljski sestanek v šolo, kjer je dobil od razrednika nepopolno oceno o svojem sinčku, češ da je postal zelo neposlušen, zelo ošaben, domišljav in len za učenje.

Med potjo proti domu so rojile očetu razne misli po glavi, tako da je začel razmišljati tudi o ženi in nezvestobi. Ko sta se doma z ženo pogovorila o rezultatu roditeljskega sestanka in neuspehu sinčka, je mamica dejala, da mu bosta najela najboljšega instruktora. Tako se je zgodilo. Sinček pa tudi s tem ni bil zadovoljen, ker so ga součenci zasmehovali, da je zabij za učenje, ko mora imeti instruktora. Součenci imajo očete težake, z uče-

Petrovška mladina bi rada delala, pa nima kje

Pred dobrimi petimi leti je mladinski vaški aktiv v Petrovčah razpadel. Za to je bilo več vzrokov, med njimi je bil najbolj viden ta, da mladina ni našla razumevanja pri številnih petrovških organizacijah in pa pomanjkanje prostorov. Male kmečke dvoranice, ki so lasti imovitejših hmeljarjev, so še po vojni s pridom služile svojemu namenu, a so kmalu odslužile in lastniki so jih uporabili v svoje gospodarske namene. Mladina in ostali vaščani, željni kulturnih prireditvev, pa so ostali na cedilu. V združenem domu je samevala še nedograjena dvorana in mladina ter druge organizacije, so obračali v njo svoje poglede, kot v odrešilno bilko.

Lani v decembru pa je življenje petrovških organizacij občutno zaživelo. Z dograditvijo združenega doma, ki se je preimenoval v Hmeljarski dom, je bila zgotovljena tudi dvorana, čeprav ne povsem, vendar za razne kulturne prireditve, že lahko s pridom služi. Zato so se kar čez noč oglasili tekmeči za dvorano. Bilo jih je toliko, da so v kmetijski zadruzi naravnost obupovali. Tudi mladina je obrnila pozornost v novo dvorano. Nekdanji mladinski predsednik nas je opozoril na nove možnosti in dne 12. decembra lani smo sklicali ustanovni mladinski sestanek, kjer smo novoizvoljenemu odboru zaupali vodstvo in se z vso vlogo zagrizli v delo. Zadali smo si naloge, ki jih bomo letos izvršili, in v pičlih dveh mesecih že začnemo med vaščani prve uspehe.

Povsod so prežale na nas nove težave. V delo smo se morali z vso silo zagnati, če smo hoteli priti »na zeleno vejo«. Vendar s krepko voljo je vse šlo po sreči. Od začetka smo imeli nekoliko sitnosti s kmetijsko zadruzo, kar je popolnoma razumljivo, saj smo bili nov tekmeč za dvorano, ki se je pojavil kar čez noč. Toda to še ni bilo vse. Nastale so težave glede pristo-

rov, ki nas tarejo še sedaj. V dograjenem Hmeljarskem domu je več prostorov, ki bi se lahko primerno uredili in v njih bi lahko našli ob prostih urah razvedrilo in prostor, kjer bi lahko opravljali svoje organizacijske stvari. Končno nam je vodstvo kmetijske zadruge le odstopilo dvorano za plesne vaje, za kar se ji toplo zahvaljujemo.

Na ustanovnem mladinskem sestanku smo si med najvažnejšimi sklepi zadali tudi tega, da bomo v počastitev obletnice Prešernove smrti priredili Prešernovo proslavo.

Za proslavo nas je pripravila tovarišica Hruševarjeva. Pripravili smo zborni recitacijo »Uvod h krst«, pri kateri je sodelovalo petnajst mladincev in pa še pet drugih recitacij, ki so jih recitali mladinci-recitatorji. Da ne zamočimo, pritegnili smo tudi pionirje iz petrovške osnovne šole, ki so nam bili s pevskim zborom posebno dobrodošli.

Res je, da smo s tem že nekaj pokazali, vendar to še ni dovolj. Storili bi lahko mnogo več, če bi imeli prostore. Zato bi želeli, da bi nas petrovška zadruza v tem pogledu razumela in nam dala v souporabo primeren prostor za delo. Upamo, da bo zadruza le enkrat spregledala, da je to nujno.

IZ DOBRNE

Pred kratkim je bil zaključek kmetijskogospodarske šole v Dobrni, Pouk je obiskovalo 45 učencev iz vojniškega predela. Drugi letnik je obiskovalo 21 učencev, ki so ob zaključku uspešno položili izpite. Šola je bila urejena internatsko, ker se je pokazalo, da je takšna oblika najbolj uspešna za izobraževanje kmečke mladine. Dekleta so obiskovala krojni tečaj, za fante pa je bil prirejen traktorski tečaj.

Odrasli se več ne sramujejo...

(Nadaljevanje s 1. strani)

tju tekočih problemov v praksi uveljavljajla samoupravljanja v našem okraju. Gre a medsebojno pomoč. Na eni strani terija — na drugi praksa. Tempo razvoja ri nas je tolik, da bi že majhno razpotje beh, razvoju škodovalo. Sodelovanje bo ato temeljilo predvsem na sugestijah in redlogih ter skupnih analizah. Bistvena o štiri torišča sodelovanja, razen šolanja eveda — utrjevanje obratnih delavskih vetov, organizacija splošnega sektorja v ečjih podjetjih, ki bo skrbel za razvoj eproizvodne dejavnosti in končno smotr o reševanje administrativno tehničnih prašanj delavskega samoupravljanja pri ečjih podjetjih. Gre torej za obsežne nape, izkušnje iz teh dvanajstih podjetij a bodo hkrati lahko precejšen pripomoek za utrjevanje samoupravnih organov drugih podjetij.

NA TEHARJU NI POCITKA

Istočasno pa v šolskem posloplju razreda študijska nervoza ne usahne. V zadnjih veh tednih so v šoli predsedniki združenih vetov iz vseh kmetijskih zdruag celjskega kraja. Pri njih je seminar zaradi posebh razmer skrčen na teden dni, snov pa seeno zajema vsa, za njih potrebna, prelavanja.

Razumljivo, da je največ zanimanja

za probleme kooperativnih odnosov med zdruagami in združniki. Zato smo jih obiskali med predavanjem ing. Velja Križnika. Nato se je razvila živahna razprava. Zanimivo je to, da imajo povsod posebne svoje probleme. Nekatje so to kadri, druge razstresenost zemljišč, ki so zajeta v kooperacijo, pri hmeljarstvu vprašanje pravčasne in učinkovite zaščitne službe in podobno. Pri tem pa je zlasti pozitivno to, da so te probleme obravnavali skupaj in da bodo nanje pripravljeni tudi tam, kjer se bodo morda pozneje pojavili.

Iz predavanja in razprave pa je izzvenela kot važna naloga organizacijska krepitev zdruag, da bodo lahko uspešno izpolnjevale svoje naloge, ki bodo vedno večje. Podpisovanje pogodb je namreč samo začetek in v primerjavi z nalogami, ki jih postavlja pred zadruge kooperacija, razmeroma lahek začetek. Začetni neuspeh namreč lahko zadruzi škoduje za daljše obdobje.

Ce seminar ocenjujemo s tega stališča, potem je jasno, da je bil zelo nujen in da je bila pobuda Okrajne združne zveze koristna. Vzporedno namreč tudi združni sveti obravnavajo iste probleme, posebno za lastna območja, tako da lahko računamo, da bodo zadruge razmeroma dobro pripravljene stopile v novo sezono.

Kreditiranje investicij v kmetijstvu

(Nadaljevanje s 1. strani)

gre tako, kol bi moralo iti. Nič kaj zadovoljivo ni stanje tudi pri sklepanju pogodb za hibridno koruzo, saj je do sedaj sklenjenih le za 36% pogodb, še slabše je s krompirjem, kjer je sklenjenih komaj za 28% pogodb. V tem pogledu najbolj zaostaja šmarsko področje.

Na obnem zboru Zadrzne hranilnice je o vseh teh problemih izčrpno govoril predsednik OZZ, tovariš Franjo Lubej. Razen tega je opozoril delegate kmetijskih zdruag, naj na bližnjih obnem zboreh kmetijskih zdruag temeljito proučijo investicije v kmetijstvu ter se naj odločijo za najrentabilnejše in najnujnejše med njimi. Razen tega je opozoril še na finančno disciplino pri vračanju kreditov, kar je osnovni pogoj za dobro poslovanje Zadrzne hranilnice in kmetijskih zdruag. Lani so zaradi tega morale nekatere kmetijske zadruge in kmetijska gospodarstva plačati kar lepo vsoto zamudnih obresti. Ta vsota je šla kar v milijone, če dodamo k temu še sodne stroške, ki so po navadi s tem v zvezi. Vse to pa povzroča gospodarsko škodo, ki hromi uspešno delo kmetijskih zdruag in gospodarstev. V tem pogledu je bilo lani najslabše Kmetijsko gospodarstvo Zovnek, ki je moralo odšteti na račun zamudnih obresti in sodnijskih stroškov preko pol milijona din, nič boljše v tem pogledu ni bilo tudi Kmetijsko gospodarstvo v Kostivnici.

Varcevanje med šolsko mladino

Da bi vzbudila in gojila čut do varčevanja med mladino, je lani Zadrzna hranilnica in posojilnica v Celju uredila na 67 šolah v celjskem okraju šolske hranilnice. V nje je preko pet tisoč mladih vlagatelj vložilo nekaj nad 3 milijone in pol dinarjev vlog. V ta namen je Zadrzna hranilnica razdelila 307 kolektivnih lesnih šolskih hranilnikov in 5.000 kovinskih. Samo v Celju je nekaj nad 3 tisoč mladih vlagatelj imelo lani ob koncu leta naloženih preko 5.300.000 dinarjev.

Zadrzna hranilnica je lani razen tega v 31 šolah nagradila 485 učencev v znesku 116.700 din za najboljše šolske spise o varčevanju. V nagradnem tekmovanju med šolskimi hranilnicami pa je ta denarni zavod razpisal 12 nagrad v vrednosti 343.000 dinarjev.

TOVARNA TEHTNIC CELJE

sprejme

1. TEHTNICNEGA KALKULANTA — Pogoj: Tehnična srednja šola z vsaj 2-letno prakso v stroki.

2. STROJEPISCA — ADMINISTRATORJA V TEHTNICNI PISARNI —

Pogoj: Srednja šola z znanjem strojepisja in stenografije ali nepopolna srednja šola in vsaj 2 leti prakse v strojepisju in stenografiji.

Ponudbe poslati na upravo podjetja do 15. marca 1959.

TOVARNA TEHTNIC CELJE

ogledoval, saj je vse življenje poslušal od staršev, da je kramp in lopata manj vreden poklic in ga je nehoti zelo zaničeval. Končno se je s svojimi sootvariši tudi sam prijavil v mladinsko delovno brigado, kjer je imel opravka s krampom in lopato. Začel je razmišljati o stalni grožnji staršev zaradi krampa in lopate ter ugotovil, da je bila vzgoja staršev mogoče dobro misleča, vendar zelo nepravilna. Spomnil se je materinih besed, da bo svoje otroke sama vzgojila, kar pa ni bila sposobna, ker ga je nehoti navajala v zaničevanje poklicev-težakov. Od tistega časa je bil prepričan, da njegova vzgoja ni bila pravilna ter je prenehal sovražiti tiste, ki delajo s krampom in lopato.

V. J.

DROBNI NASVETI

do časa pustite krpe eno uro stati v litru vode, v katero ste kamili nekaj kisa in žličko soli. Čez eno uro jih dobro izperite v čisti hladni vodi in spet bodo uporabne.

DUH PO CEBULI ostane po jedi dolgo v ustih in vpliva neugodno na vašo okolico. Znebite se ga na več načinov: predvsem si operite zobe takoj po jedi, zatem pa popijte skodelico mleka ali močne črne kave. Za odstranitev neprijetnega duha je tudi primerno, če pozvečite kosček limone z lupino ali pa par zrn pražene kave.

RAZBIT PORCELAN LAHKO SAMI ZLEPITE s prahom od stekla. Stekleni prah pa dobite, če kos stekla močno segrejte in ga naglo spustite v hladno vodo, kjer razpade v drobne kosčke. S tem prahom in beljakom napravite lepljivo kašo in zalepite z njo kose porcelana. Ko so se razbiti deli sprejeli, jih pustite osušiti.

MASTNE MADEZE NA PARKETU odpravite z magnezijo, pomešano z bencinom. Zmešajte samo malo časa na podu — ko jo odstranite, ne boste vedeli, kje so bili mastni madeži.

SVETLIKAJOČA MESTA NA OBLEKI boste odstranili, če boste moške hlače ali žensko krilo krtačili s ščetko, ki jo pomakate v raztopino kisa in vode.

PRANJE KUHNJSKIH KRP

Krpe za umivanje posode, pa četudi jih stalno izpiramo, dobijo po daljši uporabi neprijeten vonj. Ta duha po odpravite, če od česajino kisa in vode.

Z občnega zbora gasilcev celjske občine

V nedeljo je bil v Gasilskem domu Celje-Gaberje redni letni občni zbor gasilskih društev nove razširjene celjske občine. Poleg 52 delegatov se je občnega zbora udeležilo tudi več gostov, med njimi sekretar GZ LRS, tovariš Franc Rozman in predsednik občinskega odbora SZDL, tovariš Cveto Pelko.

Iz poročil je bilo razvidno, da je v zvezo včlanjenih 27 društev, od tega 8 iz industrijskih podjetij in da je na področju občine 775 operativnih gasilcev. Dejavnost članstva v društvih je bila zelo široka in

pestra, največ je bilo narejenega v operativnem pogledu, kar se je pozitivno odrazilo pri številu požarov, katerih je bilo 5, začetnih požarov pa je bilo 12. Pri teh požarih so gasilci opravili 965 ur prostovoljnega dela, mnogo več takega dela pa so opravili pri vajah, nastopih, vzdrževanju orodja in opreme in pri drugem delu. Pri 5 požarih, od katerih je bil največji na obratu LIP v Teharju, je bilo škode za 29 milijonov, po zaslugi gasilcev pa je bilo obvarovano premoženje v vrednosti 84 milijonov.

Ing. Srečko Cvahte - petdesetletnik

Ceprav je svoja otroška in mladostna leta preživel v Celju in živi po vojni že več let med nami, ga zaradi njegove preproste skromnosti ne poznajo še mnogi Celjani. Se manj pa poznajo njegovo bogato življenje, ki bo te dni doseglo petdeset let.

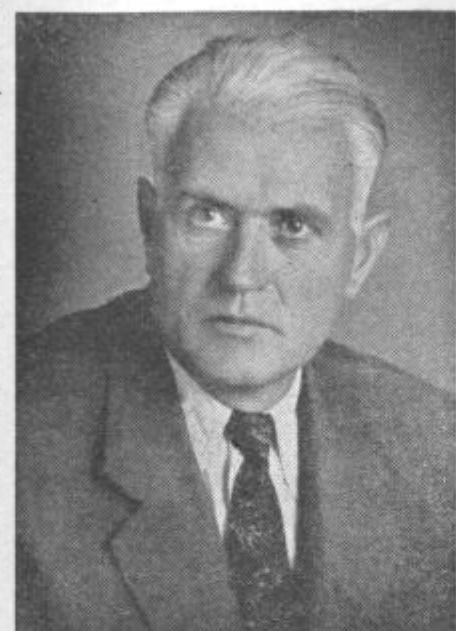
Pred vojno se je naselil s svojo družino v Ptuj, kjer ga je doletela vojna. Zaradi sodelovanja v osvobodilnem gibanju, kjer se je srečeval z narodnim herojem Lackom in Milošem Zidanškom, je bil zaprt in izgnan.

Po osvoboditvi se je vrnil v Ptuj, kjer se je z vso vnemo vključil v obnovno domovino. Vodil je strokovno delo regulacije Pesnice ob delovnem poletu in pesmi naših prvih mladinskih delovnih brigad, pri gradnji hidrocentrale na Mariborskem otoku, takoj za tem pa se je kljub številni družini odzval klicu skupnosti, ki ga je pozvala, da prevzame vodstvena dela v Crni gori pri izsuševanju Skadarskega jezera. Od tu ga je peljala pot h gradnji elektrarne Glava-Zete, dokler se ni leta 1952 vrnil v Celje in kot direktor Gradisa v Soštanju prevzel gradnjo Termoelektrarne in istočasno vršil še posle podpredsednika OLO Soštanja.

celjski trg

(Cene v oklepaju veljajo za socialistični sektor)

Krompir 18 (22), čebula 90 (88), ohrovt 30 (30), zelje sveže 30 (30), zelje Split (80), zelje kislo 45, fižol vis. 70-80 (70), fižol nizki 50-60 (60), solata 180 (160), špinata 200 (145), motovilci 200, jedilni korenček 30 (30), pori 40 (40), petršilj 100-200 (250), koleraba 30, pesa rdeča 28 (28), česen 170 (170), hren 120-150, repa kislja 30 (30), jabolke 25-30, limone (280), pomaranče (250), orehi celi 110-120 (120), orehi jedra 400-450 (450), mleko 35, maslo 500, smetana 240, skuta 150, jajca 14-17 (18), perutnina 450-650, svinčeta (110), suho sardje 80-110 (180), suhe slivice 150 (200), suhe fige (220-250), dateljni (250).

Vsi njegovi sodelavci in prijatelji se mu za njegovo nesebično sodelovanje v naši skupnosti zahvaljujemo in mu iskreno želimo še mnogo uspehov in lepih dni pri njegovem ustvarjanju!

kronika nesreč

15-letna Františka Perko se je s kolesom peljala proti Skalni kleti. Med vožnjo je padla, si poškodovala nogo in pretresla možgane.

Pri vožnji je padel Jože Drobnič iz Bukovja pri Sevnici. Poškodoval si je nogo.

Pri padcu si je zlomil nogo Matevž Canček iz Sentvidra pri Grobelnem. Nogo si je pri padcu zlomil tudi posestnik Anton Cilensek iz Kaple vasi pri Prebodu.

Enoletni Branko Otrepec iz Hajnskega pri Smarju se je z vreljo juho opeklo po roki, nogi in trebuhu.

Jernej Voznik iz Zavrha pri Dobrni je na celjski železniški postaji naložil drva v vagon. Pri delu je padel z vagona in si poškodoval prsni koš.

Pri padcu so si zlomili nogo: Jože Strašek iz Tržišča pri Rogški Slatini, Vinko Vovk iz Zg. Sečova pri Rog. Slatini, Antonija Marguč iz Slatine pri Smartnem v Rožni dol., 6-letni Miran Kramarič in 14-letni Filip Lesjak, oboje iz Presej pri Braslovčah.

Iz neznanega vzroka si je prerezal žile na roki Jakob Gunzek iz Laške vasi pri Storah. V pretepu je bil zaboden z nožem v levo stran pri Martin Kukul iz Cerovca pri Rogški Slatini.

DOGRADITEV PARTIZANSKE CESTE MOZIRJE-ŠMIHEL IN UREDITEV ZELENIH GOZDNIH POVRŠIN NA ALJAZEVEH HRIBU

Pred dnevi je celjska sekcija DIT gozdarstva in lesne industrije imela svoj redni občni zbor, na katerem je upravni odbor podal izčrpano poročilo v uspešnem delovanju te sekcije v letu 1958. Iz poročila je bilo razvidno, da je sekcija organizirala več uspešnih tečajev za svoje strokovnjake, predvsem iz sodobnega gojenja gozdov s ciljem, da se poveča prirastek. Prav tako so bili v preteklem letu organizirani seminarji za gozdne delavce, na katerih so se gozdni delavci seznanili s sodobnim orodjem v gozdarstvu in pravilnejšo nego orodja. Med živahno razpravo je bilo podanih

več koristnih predlogov glede nadaljnega usposabljanja strokovnega kadra, predvsem pa delavcev — kmetov, ki so zaposleni v gozdni proizvodnji, z namenom, da bi se njihovo znanje dvignilo na strokovno raven, kot ga imajo stalni gozdni delavci pri gozdni gospodarstvih. Na obnem zboru so se zedinili za program postopnega uvajanja mehanizacije, sprava in transporta lesa v obeh sektorjih.

Na koncu je občni zbor med ostalimi sklepi sprejel predlog podpredsednika OZZ Franja Jeraja, da se v počastitev 40. obletnice ustanovitve KPJ dovršita

kamionski cesti Mozirje—Šmihel in Partizanska cesta na Dobrovljah. Sekcija se je tudi zavzela, da bo izdelala načrt za ureditev zelene gozdne površine na Aljaževem (Miklavževem) hribu.

Uspel lov na divje svinje

Lovska družina Griže ima v svojem srednjegorskem lovišču za naselitev divjih svinj ugodna območja. Najbolj jim ugovarja mlade smrekove kulture na strmih pobočjih Gozdnika in Kotečnika, kjer je dovolj bukovca in hrastovega žira ter kostanja za njihove nenasiitne želodce pozimi, medtem ko si jeseni privoščijo prenekateri pridelek sladke krompirja in še slajše koruze. Kdaj pa kdaj se pritepejo tudi v bližino Kamnika, v hudi stiski pa se pojavijo tudi v nižinskih goščavskih predelih.

V letošnji lovski sezoni, ki gre že h kraju, je družina večkrat organizirala manjše pogoje na ščetinarje, vendar vsikdar brez uspeha. Sicer je skoraj zmeraj prišel kak črnuh pred puškino cev, vendar ga na ščetine ni položil nihče. Edina srednjeteža »krmač« je padla v zgodnji jeseni ob priliki pruga velikega lovškega pogoja, pri katerem je sodelovalo blizu sto lovcev in gonjačev.

Drugi veliki pogon na premetene krulaže je organizirala družina na pobudo Okrajne lovske zveze minulo nedeljo. Zbralo se je petinsedemdeset lovcev od blizu in daleč ter petinajst gonjačev, ki so v gostem snežnem mežuru posebno dobro zastavili stojišča na sami gozdniški koti, deloma pa pod vrhom in na Kurji riti.

Skoraj uro in pol je trajalo, preden je padel prvi strel. Potem se jih je v kratkih presledkih vrstilo še enajst. Vsi zgoraj na vrhu ali pa tik pod vrhom kopaste Gozdnika. Potem je bilo slišati le še pogovore in klice gonjačev, ki so se v dveh skupinah vedno bolj približevali napovedani stični točki. Ko je lovski rog naznanil konec pogoja, smo napol otrpli zapuščali stojišča in se previdno spuščali nizdol proti idilični lovski koti.

ln že je bil tu tudi prvi srečni strelcogost iz Soštanja. Kar dva je podrl, manjša sicer, toda lepa, okrogla. V letošnji mili zimi jima ni bilo treba stradati. Kmalu zatem je privlekla vsa zasopla druga skupina po sveže zapadlem snegu okrog sto dvajset kilogramov težke »krmač«. In ko smo potem v veliki, toplo zakurjeni lovski sobi živahno komentirali potek pogoja, je zdajci med razigranimi Nimrodji završalo. Nekdo je naznanil veselo novico: »Se ena krepka »krmač« je padla! Tedaj kar štirje. Dvanajst strelcev in štirje zadetki z risanicami na vetidel dirajoče živali! Kar lep uspeh!

Plen bi bil še večji, če ne bi nekemu lovskemu tovarišu odgovorila njegova risanica. Očitno zavoljo gluhega naboja, ki je vojaškega porekla in že kdo ve koliko star. In kar je za lovca najbolj tragično: orjaški vever je stal v zavodnan vredni razdalji. Resen opomin vsem, ki uporabljajo na lovskih poteh staro municijo, zakaj tudi vsakemu predmetu je odmerjena določena življenjska doba.

Pogona se je udeležilo več Celjanov, med njimi tudi predsednik Okrajne lovske zveze, tovariš Jože Anžek, ki je izrekel organizatorjem uspešnega lova vse priznanje.

Lepo uspeli krvodajalski akciji na Polzeli

Osnovna organizacija RK na Polzeli nikakor ni mogla prebleti, da je pri njih preteklo jesen krvodajalska akcija tako slabo izpadla in da so jih sosednje Braslovče daleč prekosile. Sklenila je storiti vse, da se postavi ob stran Braslovčam ali pa da jih po uspehu celo zasenči. In res so že kar v začetku leta neutrudni odborniki osnovne organizacije Rdečega križa s predsednikom Korbajem na čelu zagrizli v delo in s pomočjo zdravstvenega osebja zbrali preko 160 prijav ter pripravili celjski transfuzijski ekipi ne le eno, temveč dve močni akciji.

Prvi odzvez je bil 28. januarja in je zajel predvsem kmečko prebivalstvo, gospodinj in kolektiv tovarne pohištva. Drugega odzveza pa se je udeležil skoraj izključno samo kolektiv tovarne nogavic, in sicer dne 11. februarja. Da je bil ta dan uspeh tako odličen, ni le zasluga dobre or-

ganizacije, temveč je v veliki meri tudi zasluga vodstva tovarne, ki je članom svojega kolektiva omogočila udeležbo pri akciji in celo vsakemu darovalcu krvi odobrilo plačan prost dan. Tolikšno razumevanje zasluži največjo pohvalo in priznanje.

Pri obeh akcijah na Polzeli je bilo prijavljenih 132 oseb, od katerih je darovalo kri 122. Veseli nas tak uspeh že na začetku leta, kajti služil nam bo za vzgled v vseh onih krajih, kjer bo treba potrkati državljanom na človekoljubno srce in jih naprositi za velik dar, ki je potreben našim najtežjim bolnikom.

Darovalcem iz Polzele najlepša hvala v imenu bolnikov, organizatorjem pa poleg zahvale želimo prav tako uspešno delo tudi na drugih poljih.

Okrajna komisija za krvodajalstvo, Celje

Podroben načrt tudi za mladino

Učitelji obeh osnovnih šol v Velenju so že izdelali podroben načrt proslav ob 40-letnici KPJ za šolsko mladino. Pri vseh urah pouka bodo poudarjali idejnost, v višjih razredih pa bodo pri pouku moralne vzgoje govorili o zgodovini delavskega gibanja. Ob koncu šolskega leta se bodo posamezni razredi pomerili v pridobljenem znanju. Recitacijski krožek, pevci in baletna skupina, bodo obiskali vse okoliške kraje s pestrim programom. Lutkarji bodo pripravili več predstav, ki bodo pokazale NOB in vlogo pionirjev. Za Dan mladosti bodo pripravili javni telesno-vzgojni na-

stop. Mladi planinci bodo hodili po poteh slavne XIV. divizije. Njihov zaključni cilj bo Graska gora, ki jo radi imenujemo »partizanska mati«.

Ob zaključku šolskega leta bo slavnostna akademija v počastitev 40. obletnice Partije. Pripravili jo bosta obe šoli skupno.

Letos računajo z uradno otvoritvijo nove osnovne šole. Poimenovali jo bodo po prvobornu-učiteljev. Verjetno se bo imenovala šola »Mihe Pintarja«. Tudi ob tej otvoritvi bodo sodelovali s programom. Ob 29. novembru bo šolska mladina naštudirala tudi recitacijski večer. Seveda bodo tudi letos prvi vsi pomagali pri urejevanju središča Velenja, ki ga bodo otvorili na rudarski praznik.

UREDILI SO SI PROSVETNO DVORANO

V Socki so imeli prejšnja leta precejšnje težave pri uprizarjanju odrskih del, saj je moralo prosvetno društvo gostovati v mali neprimerni gasilski dvorani. Pred kratkim so adaptirali v tamkajšnji graščini, kjer domuje tudi šola, bivši cvetličnjak in so tako pridobili malo, toda zelo lepo dvorano. Prebivalci in zlasti mladina, ki si želi kulturnega razvedrila, je s prostovoljnim delom in s prispevki precej pripomogla, da je kraj dobil primerno prosvetno dvorano. Ob otvoritvi le-te je prosvetno društvo uprizorilo veseligr »V Ljubljano jo dajmo«. Gledalci so du zadnjega kotička napolnili dvorano. Obisk dokazuje, kako zelo si prebivalstvo želi kulturnega razvedrila. Igralci so želi navdušen aplavz.

TEŽAVE Z ELEKTRIKO V ZICAH

Zičani so zadnje čase izrekli mnogo pikrih na račun slabega električnega toka. Sedaj bo, upajmo, negodovanju konec! Vsačani so s sredstvi in z delom omogočili gradnjo nove transformatorske postaje in vsi upravičeno upajo, da bo sedaj luč svetila veliko bolje.

Okvara na električni napeljavi je povzročila požar na gospodarskem poslopij posestnika S. A. iz Draže vasi pri Slovenskih Konjicah. Vsa prizadevanja domačih gasilcev so bila zaman in je poslopje pogorelo. Čeprav je bil posestnik zavarovan, je nastala velika gmotna škoda.

OJ ZDAJ GREMO...

Te dni je bil po Celju spet vrvež. Iz vseh krajev našega okraja so z leseni krovčki v rokah prihajali postavnifantje. Na klobukih in v gumbnicah so imeli rožmarin, to pa je zanesljiv znak, da gredo opravljati najčistnejšo dolžnost, službo svoji domovini.

Sicer pa, kakor se vzame... Nekateri so prišli tako, kot njihovi dedje pred desetletji. Okajeni, v spremstvu okinčanega harmonikarja in z objokanimi dekleti za petami. Sicer ni nobene sile, nobene tragike, toda taka navada je ostala med preprostimi ljudmi še od takrat, ko so morali fantje obleči vojaške suknje za čuvanje tujih interesov, cesarjev in kraljev.

Drugi so spet prišli sami. Trezni, vedrih in ponosnih obrazov, mnogi med njimi pa so namesto lesenih krovčkov nosili enostavno športne bisage.

Fant postane mož, ko je odslužil vojaške. To ni nov, pa tudi ne zastarel stavek. Vojaščina mladeniče utrudi, jih prešola v zavedne ljudi, jih navadi mišljenja, da je le v slogi in skupnosti resnična moč. Prenekateri razboritež se navadi reda, z močnimi individualnostmi obdan edinec spozna, da sam ni nič, da je le v družbi drugih lahko velik.

Te dni so prihajale skupine rekrutov. Na žalost jih je še vedno precej merilo mestne ulice in dajalo kaj klavirni videz. Če bi jih šli vpraševati od kod so prišli, bi brez dvoma našli takele podatke: Da so iz krajev, kjer je družbeno politično delo še slabotno, da tam ni niti mladinske organizacije, da jim nihče ni razložil, da je vojaška služba častna in važna reč, da se

Odslužitev vojaškega roka je častna dolžnost. Čemu torej žalost ob slovesu? Kdo je spremljevalca postavnega veselega rekruta? Sestra? Dekle? V vsako reč nam pa res ni treba vtikati nosu...

samo mečja napije v nekem čudnem strahu pred neznanim.

Vmes so bili kaj čudni prizori... Pred kasarno je sedel na krovčku možak tridesetih let. Slimal je in hihpal,

ko da mu derejo kožo. Navsezadnje pa se je izkazalo, da ta obupanec sploh ni rekrut, pač pa njegov brat, ki se je ob strani pogovarjal z prijatelji in jim zabijeval, da mu člani aktivna mladih zadružnikov čim pogosteje pišejo. Bil je trezen, dobre volje in ponos mu je sijal z lic.

Tudi jaz ne bom brez dela, je zatrjevalo dekle ob postavnem fantu. Kar preveč časa si mi pokradel, odkar se poznavam. Med tem časom ko boš pri vojaki, bom šla na gospodinjinski tečaj. V dveh letih lahko veliko pripravim, če boš še istih misli, ko se vrneš.

Nasproti pa je dekle zarilega obraza in objokanih oči sililo v fanta s steklenico žganja:

— Na, pij. Potem ga tako dolgo ne boš več!

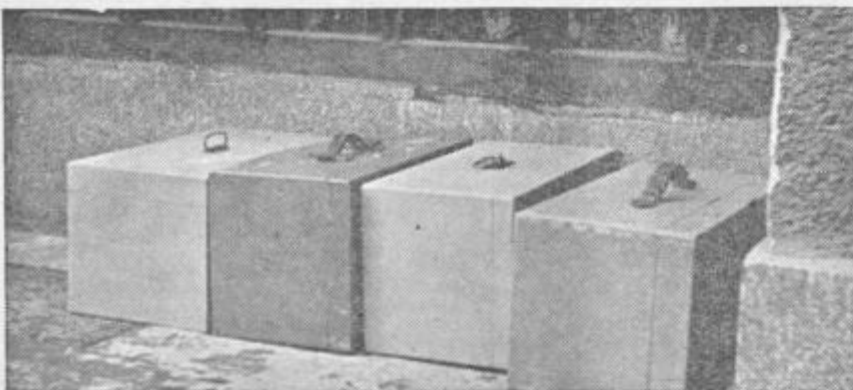
Potem je zatulila, se obešala nanj, da se je žganje polivalo po obeh...

Tisti rožmarin, ki ga je fant imel za klobukom, mu je bržčas sama dala. »Puščel« pomeni več kot samo prijateljstvo. Morda mislita celo na skupno prihodnost? Lepa reč, če ga bo tudi v bodoče ob vsakem nekoliko težjem dogodku zalivala z žganjem...

Kot sem rekel. Redki so tisti, ki so se opotekali kot dojenčki ob prvih korakih. Več jih je bilo, ki so se čvrsto objeli v dolgo vrsto podali skozi mesto, ki so zapeli, vmes zavirskali, češ, poglejte nas, postavili ste nas na stražo domovine. Ne bomo vas razočarali!

Prve informacije iz zanesljivega vira pred odhodom skozi kasarniška vrata.

Pred vhodom v restavracijo »Koper« smo ujeli tele lesene spremljevalce spomladanskih rekrutov. Krovčki so kar lepo postavljeni v vrsto, kot bodo čez nekaj dni tudi njihovi lastniki...

šport • šport • šport • šport • šport

Vojvodina : Slovenija

Obširen in pester program dela v Pilštanju

V nedeljo so v Celju zborovali načelniki in učenci partizanskih društev celjskega okraja, ki so sprejeli za letošnje leto obširen program dela. Domala preobširen in zahteven, da ga bo delo izpeljali v celoti. Prva polovica je prenatrpana s prireditvami in tekmovanji, od društvenih, občinskih in okrajnih do republiških. To bo tudi obdobje temeljitih priprav za zvezni zlet Partizana v Beogradu. Tudi druga polovica leta bo razgibana, saj bo poleg društvenih nastopov in prireditvev na programu pesna delovanja, ki bi se naj v bodoče bolj odražala v javnosti. Zbor je predvsem delo mladine Jugoslavije, ker so ga društva doslej mnogo premalo spodbujala. Zbor je pozdravil pobudo sodelovanja s športnimi organizacijami, ki bi naj tudi v bodoče prisila predvsem od izraza v izmenjavanju strokovnih izkušenj med instruktorji in vodniki, v pomoč športnih strokovnjakov pri redni in posebni partizanovi vadbi v določenih

športnih panogah in igrah, dočim se zbor spričo letošnjega natrpanega programa tekmovanj (republiškega in zveznega) ni ogrel za izvedbo tekmovalnega sistema v obliki lig, ki ga forsirajo posamezne športne podzveze. Tako nameravajo v prvi polovici leta društva Partizana sodelovati na tekmovanjih Partizana z prvaka občine in okraja na turnirskem sistemu, najboljši pa se bodo udeležili nato republiških tekm.

Zbor je prevzel obvezo za zvezni zlet Partizana v Beogradu, ki se ga bo udeležilo preko 400 pripadnikov iz okraja, in za delovno akcijo na gradnji ceste »Parčina-Niš«, ki se je bo udeležilo 25 mladincev in 10 mladink.

Gradnja moramo odošnost načelnikov in načelnice kar 15-ih društev okraja, ki so v tem dokazali, da slabo poznajo dolžnosti, ki so jim poverjene od članstva.

V soboto ob 19. in v nedeljo ob 10. uri bo v SLG Celje zanimiv telovadni dvoboj v vajah na orodju med reprezentancama Slovenije in Vojvodine. Mladi telovadci in telovadkinje iz Vojvodine so v tem srečanju veliki favoriti, saj je v njihovi pokrajini orodna telovadba na izredno kvalitetni stopnji. Mladinci bodo nastopili na drogah, vajah na fleh, preskoku preko konja in na bradli v gledališču, na krogih pa v telovadnici II. osnovne šole, ker jih ni mogoče montirati v gledališču.

Mladinke bodo tekmovaly na gredi, dvovišinski bradli, vajah na fleh in preskoku preko konja na šir.

Posamezne vrste bodo štele po osem izbranih telovadcev in telovadk, za ocenjevanje pa bo prišlo v poštev le po 6 najboljših.

Po dolgih letih se nam obeta, za nekaj ur kvalitetna orodna telovadba, za katero smo Celjani močno prikrasili. Med nastopajočimi bomo lahko videli mladega Celjana Tineta Srota, ki se je v lanskem letu kljub svoji mladosti že prerinil v zvezni članski razred. Brez dvoma lahko Srota med posamezniki v mladinski konkurenci štejejo za velikega favorita na tem tekmovanju.

MLADINA GRADI — DRUGI PODIRAJO ...

V Zalcu je mladina v zadnjih letih pokazala izreden polet pri gradnjah preprostih športnih objektov. Tako si je na telovadišču Partizana zgradila 4 stezno atletsko progo z ugaski v ravlini na 100 jardov in skakališčem za skok v daljino in višino. Na teh prostorih je bilo v zadnjih letih izredno razgibana atletska dejavnost, na desetine atletskih tekmovanj, ki so privlačila poleg domačinov mladino iz celotne Savinjske doline. Vsekar je to edina atletska steza v žalski občini, kjer je možno tekmovali in dosegati dobre rezultate, v tehnik na kratke proge. Prav na tem mestu pa namerava gradbeni odbor za postavitev kegljišča graditi 4-stezno kegljišče. Vse kaže, da ima kegljanje prednost pred atletiko.

V letu 1958 je žalska mladina zgradila kvalitno igrišče za košarko na istem telovadišču, ki je pripomoglo k velikemu razvoju te dinamične igre med mladino. »Žalski tabors« je narazel to igrišče, sedaj pa je na istem prostoru predvidena lokacija za gradnjo telovadnice. Torej je bilo zopet vsu prostovoljno delo mladine zaman.

Vse naprave, ki so še edine v Zalcu za pestro vadbo na prostem, je koristilo tudi nad 1000 šolske mladine. Preden gradbeni odbori prične z gradnjo novih objektov — naj pomislijo na primernejše lokacije ali pa zagotovijo mladini nove objekte za športno dejavnost.

Ni prav, da mladina gradi športne objekte s prostovoljnim delom, dragi pa ne znajo upoštevati tega dela in jim te objekte podarjajo.

SLAB OBČNI ZBOR NA TABORU

TVĐ Partizan Tabor je po prvem neuspehu zaključeval delo preteklega leta. Občni zbor se je vršil pred 22 udeleženci, nanj pa nista bili povabljeni niti občinska ni okrajna zveza Partizan.

Ugotovljeno je bilo, da tu sploh ni interesa za šport. Društvo je močno nazadovalo od prejšnjih let. Le smučarji skakalci so še močno razgibani in so v preteklem letu pokazali veliko aktivnost, saj so redno vadili in se udeleževali vseh bližnjih skakalnih tekm.

Društvo tudi ni uspelo rešiti problema prednajskega kadra kljub podpori Okrajne zveze v Celju, ki je v zadnjem letu organizirala prednajske tečaj v svoji režiji. Ob takem stanju si mladina pač išče vselej najboljšo.

V nedeljo 1. marca ob 14.30
Nogometna tekma
»VARTEKS« (član II. zvezne lige)
»KLADIVAR« (liga)

TRGOVSKO PODJETJE »RESEVNA«
SENTJUR
POSLOVALNICA 14 »CENTRALA«,
sporoča, da je od 23. II. 1959 dalje veljaven nov žig, ki se glasi:

TRGOVSKO PODJETJE »RESEVNA«
SENTJUR PRI CELJU, POSLOVALNICA 2 »CENTER«
Prejšnjega izgubljenega preklicujemo.

KOMISIJA ZA IMENOVANJE DIREKTORJEV PRI OBČINSKEM LJUDSKEM ODBORU CELJE
razpisuje mesto

poslovodje uslužnostnega podjetja »Pralnica, kemična čistilnica in barvarna Celje«
Pogoji: tekstilni tehnik barvarske stroke ali kemični tehnik ali mojster barvar. Ponudbe z življenjepisom, opisom dosedanjih zaposlitev in kvalifikacij je treba poslati na tajništvo Občinskega ljudskega odbora Celje do 9. III. 1959.

KOMISIJA ZA IMENOVANJE DIREKTORJEV PRI OBČINSKEM LJUDSKEM ODBORU CELJE
razpisuje mesto

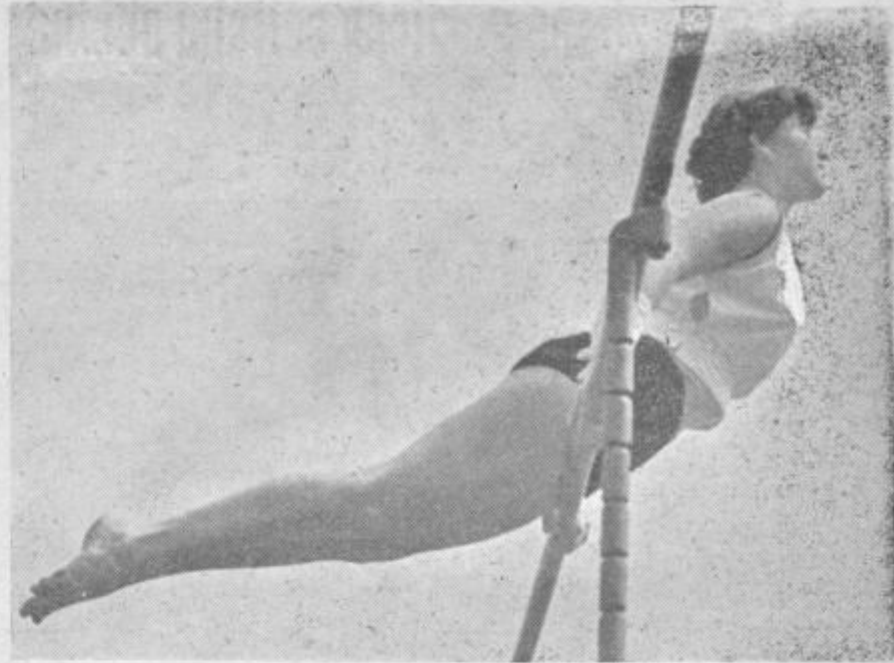
direktorja Trgovskega podjetja na debelo »Merx« v Celju.
Pogoji: ekonomsko-pravna fakulteta in 5 let prakse na vodilnem položaju, popolna srednja šola in 10 let prakse v trgovini na vodilnem položaju, nepopolna srednja šola in 15 let prakse v trgovini na vodilnem položaju. Ponudbe z življenjepisom, opisom dosedanjih zaposlitev in kvalifikacij je poslati na tajništvo Občinskega ljudskega odbora Celje do 9. III. 1959.

KOMISIJA ZA SKLEPANJE IN ODPOVEDOVANJE DELOVNIH RAZMERIJ PIVOVARNE LAŠKO
razpisuje naslednja delovna mesta:

1. ANALITIKA,
2. SEFA STROJNEGA PARKA,
3. SALDAKONTISTA.

Pogoji: ad 1. Ekonomska fakulteta z dveletno prakso ali ekonomska srednja šola s triletno prakso v gospodarstvu, ali strojni tehnik s petletno prakso. ad 2. Strojni inženir z dveletno prakso ad 3. Primerna izobrazba z znanjem strojepisja.

Plača po tarifnem pravilniku podjetja, Prijave sprejemamo do 15. III. 1959.

objave in oglasi • objave in oglasi

V nedeljo, 1. marca 1959 ob 16. uri popoldne bo v Celju (v gledališču, Slandrov trg) gostovalo Kulturno prosvetno društvo gluho-nemih »Vita Zupančič« iz Ljubljane.

Program: »Folklor«, balet, pantomima, ritmika in recitacije.

Vstopnice se dobijo 27. in 28. II. t. l. od 16. do 18. ure ter dve uri pred predstavo, t. j. od 14. do 16. ure pri blagajni gledališča po 40, 80 in 100 din.

Vabljeni!

VPIS NOVINCEV V SOLO
Vpisovanje otrok, ki so rojeni leta 1952, bo v ponedeljek in torek (2. in 3. marca) od 8. do 11. ure in sicer na I. in II. osnovni šoli v Celju po do sedanjih okoliših.

K vpisovanju pripeljte otroke in prinesite rojstne liste.

Uprave šol

STARSI POZORI!

Odrredba o obveznem cepljenju na območju občine Celje.

V soglasju z Občinskim ljudskim odborom Celje bo cepljenje proti kozam za otroke rojene 1958 in proti davici ter tetanusu za otroke rojene leta 1952, 1953, 1954, 1955, 1956 in 1957 po naslednjem razporedu:

Cepljenje proti kozam in davici istočasno: SVETINA, cepišče SOLA, dne 9. marca 1959 ob 11. uri.

LJUBEČNA, cepišče SOLA, dne 10. marca 1959 ob 8. do 12. ure.

SKOFJA VAS, cepišče Posvetovalnica, dne 10. marca 1959 ob 14. do 18. ure.

STORE, cepišče Zdravstvena postaja, dne 11. marca 1959 ob 7. do 13. ure.

TEHARJE, cepišče SOLA, dne 11. marca 1959 ob 15. do 18. ure.

POLULE, cepišče SOLA, dne 12. marca 1959 ob 8. do 12. ure.

SMARTNO v R. D., cepišče SOLA, dne 12. marca 1959 ob 14. do 18. ure.

V MESTU CELJU LOČENO IN SICER:

Proti kozam za otroke rojene leta 1958 in starejše do treh let starosti, ki se jim koze niso prijele. Cepljenje bo 13., 14. in 18. marca 1959 ob 8. do 13. ure v prostorih OTROSKEGA DISPANZERJA, Gregorčičeva 4.

V kolikor ne bi prejeli posebnega vabila za določeno uro in dan, pripeljite otroke brez povabila v dnevi, ko bo cepljenje.

Dne 17. marca 1959 se bodo cepili zamudniki. Proti davici in tetanusu bodo revakcinirani otroci rojeni: leta 1957, 1956, 1955, 1954, 1953, 1952 po naslednjem razporedu:

leta 1957	od 8. do 12. ure	dne 18. marca 1959
od 8. do 12. ure	dne 19. marca 1959	
od 8. do 12. ure	dne 20. marca 1959	
od 8. do 12. ure	dne 21. marca 1959	
od 8. do 12. ure	dne 22. marca 1959	
od 8. do 12. ure	dne 23. marca 1959	
od 8. do 12. ure	dne 24. marca 1959	
od 8. do 12. ure	dne 25. marca 1959	
od 8. do 12. ure	dne 26. marca 1959	
od 8. do 12. ure	dne 27. marca 1959	
od 8. do 12. ure	dne 28. marca 1959	
od 8. do 12. ure	dne 29. marca 1959	
od 8. do 12. ure	dne 30. marca 1959	
od 8. do 12. ure	dne 31. marca 1959	

Cepljenje bo od 8. do 13. ure v prostorih OTROSKEGA DISPANZERJA, GREGORČIČEVA ULICA 4.

Otroci, ki so že bili cepljeni proti davici, bodo zaradi revakcinacije cepljeni le enkrat, ostali pa dvakrat. S seboj naj prinesejo potrdilo o dosedanjih cepljenjih.

ZA CEPLJENJE PROTI DAVICI NE BO POSEBNIH POVABIL.

Ce je v družini več predšolskih otrok, naj privedejo starši k cepljenju vse otroke naenkrat, ne oziirajo se na posamezno letnico rojstva.

Proti staršem, ki ne bodo privedli svojih otrok na cepljenje, bo uveden kazenski postopek.

V dnevi od 9. do 12. marca bo posloval OTROSKI DISPANZER le od 11. do 13.30 ure. V ostalih dnevih pa nemoteno kot doslej od 8. do 13.30 ure.

radio 202m

Nedelja, 1. marca
12.00 Pogovor z državljani
12.10 Zabavna glasba; vmes objave
12.15 Zeleni ste — poslušajte!

Ponedeljek, 2. marca
17.00 Celjska kronika
17.10 Igrajo veliki zabavni orkestri
17.20 Sportni tehnik
17.30 Zeleni ste — poslušajte!
17.45 Zabavna glasba, vmes objave

Torek, 3. marca
17.00 Celjska kronika
17.10 Glasbeno medigra
17.15 »Komorni moški zbor iz Celja praznuje 10-letnico obstoja«
17.20 Zeleni ste — poslušajte!
17.30 Zabavna glasba, vmes objave

Sreda, 4. marca
17.00 Celjska kronika
17.10 Igra pihalna godba iz Velenja
17.20 Zeleni ste — poslušajte!
17.45 Zabavna glasba, vmes objave

Četrtek, 5. marca
17.00 Celjska kronika
17.10 Poje moški zbor »France Prešeren« iz Vojnika in ženski pevski zbor »Svobode« Store
17.20 Zeleni ste — poslušajte!
17.45 Zabavna glasba, vmes objave

Petek, 6. marca
17.00 Celjska kronika
17.10 Domaci ansambli igrajo v plesnem ritmu
17.45 Zabavna glasba, vmes objave
17.30 Zeleni ste — poslušajte!

Sobota, 7. marca
17.00 Celjska kronika
17.10 Za vsakogar nekaj
17.20 Zeleni ste — poslušajte!
17.45 Zabavna glasba, vmes objave

radio 202m

Nedelja, 1. marca
12.00 Pogovor z državljani
12.10 Zabavna glasba; vmes objave
12.15 Zeleni ste — poslušajte!

Ponedeljek, 2. marca
17.00 Celjska kronika
17.10 Igrajo veliki zabavni orkestri
17.20 Sportni tehnik
17.30 Zeleni ste — poslušajte!
17.45 Zabavna glasba, vmes objave

Torek, 3. marca
17.00 Celjska kronika
17.10 Glasbeno medigra
17.15 »Komorni moški zbor iz Celja praznuje 10-letnico obstoja«
17.20 Zeleni ste — poslušajte!
17.30 Zabavna glasba, vmes objave

Sreda, 4. marca
17.00 Celjska kronika
17.10 Igra pihalna godba iz Velenja
17.20 Zeleni ste — poslušajte!
17.45 Zabavna glasba, vmes objave

Četrtek, 5. marca
17.00 Celjska kronika
17.10 Poje moški zbor »France Prešeren« iz Vojnika in ženski pevski zbor »Svobode« Store
17.20 Zeleni ste — poslušajte!
17.45 Zabavna glasba, vmes objave

Petek, 6. marca
17.00 Celjska kronika
17.10 Domaci ansambli igrajo v plesnem ritmu
17.45 Zabavna glasba, vmes objave
17.30 Zeleni ste — poslušajte!

Sobota, 7. marca
17.00 Celjska kronika
17.10 Za vsakogar nekaj
17.20 Zeleni ste — poslušajte!
17.45 Zabavna glasba, vmes objave

koncerti • koncerti

Sreda, 4. marca: Slavnostni koncert Komornega moškega zbora v proslavo 40. letnice ZKJ in SKOJ. — Dirigent: Egon Kuncj.

Sreda, 11. marca: III. album koncert — violonist Igor Ozim.

Petek, 13. marca: Ponovitev koncerta komornega moškega zbora.

Vsi koncerti so v Narodnem domu z začetkom točno ob 20. uri. Predprodaja vstopnic v Glasbeni šoli.

Abonente prosimo, da poravnajo zapadli obrok.

kino • kino • kino • kino

KINO UNION, CELJE
Od 27. 2. do 2. 3. »Sensos (Občutje), italijanski barvni film
Od 3. do 6. 3. »Montparnass 19«, italijansko-francoski film
KINO METROPOL CELJE
Od 28. do 29. 2. »Moje drugi oče« italijanski film
Od 1. do 4. 3. »Farma prekletih«, ameriški barvni film
Od 5. do 8. 3. »Neznavec je prišel« ameriški film

O nabiralni akciji za gradnjo odprtih igrišč

Pred dnevi je Svet za telesno vzgojo OLO Celje na širši konferenci s člani okrajnega zbirnega štaba, gradnje odprtih športnih objektov in občinski predstavniki Svetov za telesno vzgojo razpravljalo o letošnji akciji, za katero je dala pobudo ljudska mladina Jugoslavije in ki jo je sprejel jugoslovanski kongres za telesno kulturo, da bi z zbiranjem sredstev, materialnimi uslugami podjetij, prostovoljnimi delom in sličnimi prijemi zagotovili državljanom kar največ odprtih igrišč za telesno vzgojo in šport. Konferenca se je udeležili tudi član republiške komisije tov. dr. Danilo Dugan.

Uvodom je predsednik Svetov za telesno vzgojo OLO Celje, Karel Jug seznanil udeležence konference o pobudah okrajnega Sveta za izvedbo te akcije v celjskem okraju in o koristnih predlogih novosnovanega okrajnega zbirnega štaba, ki mu predseduje predsednik OK LMS tov. Knafelec. Iz poročil predsednikov občinskih Svetov je bilo razvidno, da v občinah celjskega okraja (razen v Zalcu, Celju in Sočanju) še niso pristopili k temu delu, saj niso še postavljali obč. štabov niti niso Sveti za telesno vzgojo proučili program gradnje odprtih igrišč. Ker je nabiralna akcija zamišljena v glavnem tja do Dneva mladosti, je vsakekar treba sedaj zavijati rokave in s polnim tempom nadoknaditi za zamujeni čas. Na konferenci so udeleženci sprejeli vrsto pozitivnih zaključkov, ki bodo ob realizaciji prispevali k ugodnemu poteku te koristne akcije. Vsekar pa bo vsa akcija uspela le ob velikem razumevanju vseh državljanov za napredek telesne kulture naših delovnih kolektivov, občin, prostovoljnih združenj, velikih meri pa od mladine, ki bo s prostovoljnimi delovnimi akcijami ob zbiranju sredstev lahko gradila športne objekte odprtega tipa.

Viri sredstev bi se naj po priporočilu konference razdelili na:

KOSARKA

V soboto 21. II. so bili košarkarji in košarkarice celjske gimnazije v gosteh pri krajskih gimnazijah. Dekleta se niso mogla upirati razigranim domačinkam in so srečanje izgubile z rezultatom 14 : 37 (7 : 14). Gimnazijci pa so prepričljivo premagali vrstnike iz Kranja z rezultatom 71 : 54.

TRGOVSKO PODJETJE »IZBIRA« LAŠKO

sprejme v službo
trgovskega pomočnika kovinske ali mešane stroke.

TRGOVSKO PODJETJE »IZBIRA« LAŠKO

sprejme v službo
trgovskega pomočnika kovinske ali mešane stroke.

TRGOVSKO PODJETJE »IZBIRA« LAŠKO

sprejme v službo
trgovskega pomočnika kovinske ali mešane stroke.

TRGOVSKO PODJETJE »IZBIRA« LAŠKO

sprejme v službo
trgovskega pomočnika kovinske ali mešane stroke.

TRGOVSKO PODJETJE »IZBIRA« LAŠKO

sprejme v službo
trgovskega pomočnika kovinske ali mešane stroke.

TRGOVSKO PODJETJE »IZBIRA« LAŠKO

sprejme v službo
trgovskega pomočnika kovinske ali mešane stroke.

TRGOVSKO PODJETJE »IZBIRA« LAŠKO

sprejme v službo
trgovskega pomočnika kovinske ali mešane stroke.

HALO! HALO! IZBERITE POPEVKO

Priznane pevke, Marjana Držaj, Beti Jurkovič, Zdenka Vučkovič in Jelka Cvetožar: prijazen nasmeh našim bralcem in ljubiteljem zabavne glasbe.

V nedeljsko bitko med radijskimi poslušalci, publiko v dvorani ljubljanske filharmonije in med avtorji novih zabavnih popevk so posegli tudi Celjani. Zaradi tega nekaj več besed o tem zanimivem spopadu.

Dvorana filharmonije v Ljubljani je bila podobna škatlji sardin. Ljubitelji zabavne glasbe, ki so si z vstopnicami kupili tudi pravico odločanja, so dvorano zasedli do zadnjega rezervnega sedeža.

Na odru je bila postavljena »artiljerija« šestih avtorjev, ki so stisnjeni med publiko in odsko rampo z velikim naporom premagovali zunanje znake razburjenosti. Na kratko o topništvu: »Bojanove orglje« —

zabavni orkester RT Ljubljana, poleg tega zbira trobent, tolkal in ostalih instrumentov, pa so pripravljene stale vitke »havbice«: Marjana Držaj, Beti Jurkovič in Jelka Cvetožar.

Kot imamo v vsaki bitki tudi »dvorezne nože«, tako sta tokrat te »ne rdeče« in »ne plave« zastopala radijska napovedovalca Subičeva in Lavrenčič, ki sta bila navidez nevtralni osebi, v resnici pa v pomoč zdaj avtorjem, zdaj kritikom.

Silno važno orožje v dvorani je seveda bil aplavzometer. Ta barometer navdušenja, ali razodušnost, je sila občutljiva zadeva. V oblasti jo imajo poslušalci v dvorani. V boj pa so posegli tudi neke vrste diverzanti, katerih vpliv je odločilne moči. To so bili »telefonski ocenjevalci«, oddaljeni nad 80 kilometrov od prizorišča glavnega spopada — v Celju. Poleg teh pa so zakrknjeni v svoj prav člani strokovne komisije pri Celjskem tedniku sklenili ocenjevati popevke neodvisno

od mnenja publike v Ljubljani in šestih someščanov v sosednji sobi.

Tak je bil razpored sil pred začetkom. Potem pa gong... Ura je bila osem in spopad se je začel.

Kako je potekala ta bridka bitka nima smisla ponavljati. Poslušalci so ji sami sledili pri sprejemnikih. Niso pa mogli slediti napetosti v dvorani in škoda, da poslušalci niso hkrati

mi, ki so jih uvrstili v tekmovalni spored, je mojster Adamič z orkestrom in pevskami, med temi je bila tudi še ne sedemnajstletna Zdenka Vučkovič, zaostroval kriterij na ta način, da je predvajal priljubljene skladbe iz repertoarja svetovne zakladnice lahke glasbe. Ob teh skladbah, se je ostril poslušalke in ocenjevalcev v škodo avtorjev, kajti če smo odkriti, so nedeljske popevke ob svetovno znani konkurenci bile medle in blede.

Na koncu oddaje, ko je bilo razglašeno tudi mnenje strokovne komisije »Celjskega tednika«, je v dvorani sicer završalo. Odločitev komisije je presenetila poslušalce v dvorani, čeprav ni presenetila glasbenih izvedencev z mojstrom Adamičem na čelu.

Bil sem iz Celja poslan, da izročim nagrado tistemu avtorju, katerega popevko bo komisija našega lista ocenila za najboljšo. Ko je bila izbrana popevka »Nekaj bila si...«, ki jo je napisal inž. Metod Vidmar, sem se v hipu počutil kot talec v sovražnem taboru. Neprijetno je bilo čutili v hrblju množico, ki je z aplavzom odločevala drugače, ko sem stopal na oder. Vendar je bila to nekrvava bitka in celjska darila so hitro zaprla sapo navdušenim žvižgačem v dvorani. Clanom orkestra so se ovlažile ustnice, ko so slišali za darilo Hotela »Evrope«, zaboj buteljke štajerskega vina, Celjani pa so bili gotovo veseli, da je orkester prisiljen priti na gostovanje v Celje. Pevka obeh najboljših popevk je dobila šopek

Strokovna komisija je imela res neodvisno mnenje. Njeni člani: Drago Hribar, Edo Goršič, prof. Breda Rajhova in dr. Bogomil Hrašovec.

videli obrazov avtorjev, ko so prvič slišali svoje glasbene proizvode v izvedbi najboljšega slovenskega orkestra, iz grl priznanih pevke, ko so v napestosti sledili aplavzometru, navidez nezainteresirano prisluhnili točkovanju iz Celja.

Med posameznimi popevkami nageljnove — iz Splita, ker v Celju še ne cvete pomlad. Kako so se odrezali celjski ocenjevalci? Sami ste slišali. Najboljša je gotovo bila Metka, ki je spravila pevsko bombo Jurkovičovo v očitno zadrego, kajti tako odločne oboževalke v Celju gotovo ni pričakovala.

videli obrazov avtorjev, ko so prvič slišali svoje glasbene proizvode v izvedbi najboljšega slovenskega orkestra, iz grl priznanih pevke, ko so v napestosti sledili aplavzometru, navidez nezainteresirano prisluhnili točkovanju iz Celja.

Med posameznimi popevkami nageljnove — iz Splita, ker v Celju še ne cvete pomlad. Kako so se odrezali celjski ocenjevalci? Sami ste slišali. Najboljša je gotovo bila Metka, ki je spravila pevsko bombo Jurkovičovo v očitno zadrego, kajti tako odločne oboževalke v Celju gotovo ni pričakovala.

Slučaj Erwina Schulza

3

30.000 JUDEŽEVH SREBRNIKOV...

Samo dva dni, je glasil Goringov rok, vendar je preteklo nekaj dni do aretacije Erwina Schulza. Po kratkem zaslišanju so mu sporočili, da je prijet.

Erwina temna slutnja ni varala. Edino zadovoljstvo v tej kaši je občutil ob dejstvu, da je žena dobila denar. No in ravno to mu je škodovalo. Ob zaslišanju so že vse vedeli. Njegovo vožnjo domov so vzeli kot dokaz njegove slabe vesti. Na kriminalni policiji so vedeli nedopovedljivo veliko o njem. Vedeli so, da je služil v »stotisočglavi armadi« (pred nacističnim pučem je smela Nemčija imeti le 100.000 mož pod orožjem), vedeli so, da je bil zaradi nepokorščine iz te armade odpuščen. Na zaslišanju so ga spraševali o orožju, s katerim se je pri vojaki spoznal. Schulze je navedel vrsto orožja, le za ročne bombe je vneto trdil, da jih ne pozna, vendar mu tega niso hoteli verjeti. Če bi bil vedel, da bodo vse raziskali, bi priznal, kajti granate mu niso bile tuje.

Zasliševali so ga večkrat na dan. Spomnili so se neverjetnih podrobnosti. Da je jezljive sorte, neke so izvrtali izjavo, da je ugriznil svojega svaka v prst. To se je res zgodilo, toda v igri borb doma za štiri stenami.

Schulze se je zgrozil. Se je ves svet zarekel proti njemu? Od kod vedo take nepomembne malenkosti. V tistem trenutku je Erwin z grozo pomislil na 30.000 mark, ki so bile obljubljene tistemu, ki odkrije atentatorja.

Tudi Judež je za trideset srebrnikov...

Vendar je bil njegov sum neupravičen. Policija je vse te stvari zvedela zelo prebrisano. Z nedolžnimi pogovori, povpraševanji in podobnimi metodami pri njegovih sosedih, znanih in kolegih.

— Zdaj pa se še pomeniva o vašem članstvu v komunistični stranki, — je preskočil Lehmann: — Mar boste tudi to zanikali? —

— Saj sem že leta 1932 izstopil! —

— Da. Toda s komunisti ste se še nadalje shajali, gospod Schulze! — je pribil Lehmann.

Kaj naj bi Schulze k temu še pripomnil? Kraj, kjer je stanoval že dolgo vrsto let, je veljal za izrazito komunističnega. Četudi je izstopil, v tem okolju je le ostal. Toda mnogi njegovi tovariši so takoj po Hitlerjevem prihodu oblekli rjave srajce. Erwin tega ni storil in zato je bil sumljiv.

Ko so ga pripeljali nazaj v zapor, je Schulze trepetal po vsem telesu. Toda policaj, ki ga je spremljal, ga je vzpodbujal:

— Nikar se ne razburjajte. Tu na Aleksandrovem trgu vam nihče ne bo skrivil lasu. Lahko ste veseli, da...

Policiist je umolknil. Kaj je hotel povedati? Da je Erwin lahko vesel, da ga je aretirala kriminalna policija in ne gestapo? Tam v kletih Columbia-Haus na Tempelhoferstrasse, tam prepejajo in mučijo. Jetniki v tistih prostorih si od obupa grizejo ustnice in se z glavami zaletavajo v zidove. Pri zaslišanjih jih pripravijo do tega, da priznajo vse, kar od njih terjajo...

HERMANN GÖRING SE JE OMEHCAL...

Pleskar Erwin Schulze se ni mogel pritožiti nad ravnanjem v zaporu. Niso ga pretepali niti mučili. Toda vsako zaslišanje je bilo zanj velika muka. V svojem obupu je lagal pri vsaki, tudi najmanjši malenkosti. Svojih izjav ni znal več kontrolirati in je prenekal ob soočenjih s pričami spet zanikal.

Toda priznal ni. Atentat na Göringa je postajal preteča nevarnost za kriminalnega svetnika Trettina, za prezidenta kriminalne policije Lewezova, postajal je prava nesreča tudi za Arthura Nebeja.

— Nesramno ste me povlekli za nos z vašim nasvetom, da naj prevzame preiskavo kriminalna policija! — je kričal Göring nad Nebejem. — Kriminalna policija se je podelala. Gestapu bi Schulze že zdavnaj priznal!

— To je morda res, je priznal Nebe, — toda pred sodiščem bi vse skupaj spet prekalil! —

— Na to se poživigam! — je tulil Göring.

Toda tujim novinarjem ne bo vseeno, ga je opozoril Nebe. Medtem ko je v nemških časopisih izšla komaj kaka borna vrstica o atentatu, so angleški in ameriški časniki prinašali dolga in nadrobna poročila o ugrabitvi in poteku raziskav.

Toda ne samo ugibanja. V Berlinu akreditirani novinarji so bili o nekaterih podrobnostih presenetljivo informirani. SA Gruppenführer Ernst je na primer zagotavljal, da bomba ni bila namenjena Göringu, pač pa njemu samemu. Toda ta je trdil, da atentator ni komunist, temveč Sonder abteilung (SA) nasprotujoča SS. Drugi so spet razvijali drugačno teorijo. Pisali so, da je bila granata namenjena avstrijskemu industrijalcu judu Oliverju Davidu. Vojda SA Karl Ernst naj bi baje imel z Oliverjem preveč prijateljske odnose. Vse to pa ni bilo iz trte zvito...

— Ne moremo si privoščiti, da bi nekoga naredili enostavno za grešnega kozla, je prepričeval Nebe svojega gospodarja Göringa. — Potreben nam je jasen in neoporečen juridičen dokaz. To pa lahko doseže le kriminalna policija...

Toda če je kdo v letu 1934 pomahal Göringu z inozemskim tiskom pred nosom, je mogoče postal vedno mehak. Pozneje se je tudi na mnenje tujih časnikarjev »podelal«.

In Erwin Schulze ni bil predan gestapu. Toda tajil je še dalje...

HITLER NI KAZAL NAVDUSENJA...

Medtem je bil Göring vedno bolj prepričan, da s temi stardimi uradniki tipa Nebe in Dielsa na čelu, gestapo ne bo zlepa postal brezkompromisno poslušno orožje njegove moči. V teh dneh se je odločil, da bo vodstvo gestapa izročil vodji nemške SS Heinrichu Himmlerju in šefu varnostne službe Heydrichu.

Toda Hitler nad to zamislilo ni bil navdušen. Za vsak slučaj je priporočil šefu gestapa Dieslu, naj omehta Göringa. — Zaradi Röhma in njegovih pretepačev imam že itak dovolj uši v kožuhi. Če pa Göring misli, da mi bo navrgel še Himmlerja in Heydricha, potem se prekleto moti! — (V tistih letih je bilo med prvaki nacistične stranke hudo tekmovanje za oblast. Op. prev.)

Ko je Göring izvedel za Hitlerjevo mnenje, je z vso naglico pridrljal v avdienco k njemu. Ob slučaju atentata je dokazoval Hitlerju, da bo gestapo brez esesovskega vodstva ostal hroma tolpa. Povedal pa mu je še veliko več:

»SANJČEK« NA DIVJEM ZAPADU

